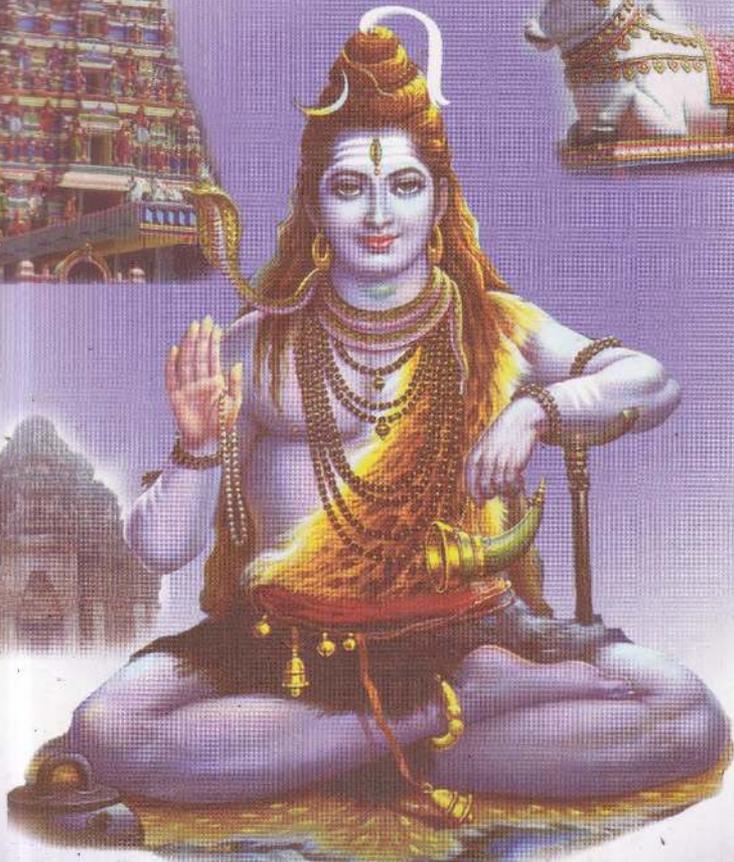

மோகனதாஸ் சுவாமிகளின் வட கீர்த்திய ஸ்தல யாத்திரை

வெளியீடு:

சுந்தியான் ஆச்சிரம கைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

நூல் : மோகனதாஸ் சுவாமிகளின்
 வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரை
 வெளியீடு : சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
 அச்சுப்பதிப்பு : சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

**சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால்
 வெளியிடப்பட்ட வெளியீடுகள்**

- ☉ அருளிகனி
- ☉ ஞானச்சுடர்
- ☉ சடககாவல்விமாலை
- ☉ பாராயணமாலை
- ☉ பஞ்சாவளி
- ☉ ஆசாரக்கோவை
- ☉ ஸ்ரீ செவ்வச்சந்நிதி ஆயை சித்திரத்தோர்
 வெள்ளோட்ட மலர்
- ☉ சந்நிதியான் தொகுப்பு I
- ☉ மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
 மாண்புமிகு கோட்பாடுகள் பாகம் I
- ☉ மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
 மாண்புமிகு கோட்பாடுகள் பாகம் II
- ☉ ஆச்சிரமத்தின் சேவைகளும் பணிகளும்
- ☉ மோகனதாஸ் சுவாமிகளின்
 வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரை

மோகனதாஸ் சுவாமிகளின் வடஇந்திய ஸ்தல யாத்திரை

முன்னுரை:

முருகன் திருவருள் ஸகலமடிவந்த நன்மல வேளையில் அடியேனின் வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரை அமைந்தது. அடியேனது பிழார்த்தனையின்போது ஒவ்வொரு வேளையும் சாந்தியும்- சமாதானமும்- சமூக நல்லுறவும் வேண்டியதாகவே இருந்தது. அனைவருக்கும் அனைத்து நன்மைகளும் கிட்ட எண்ண ஸ்தலங்களிலும் யான் வேண்டி நின்றேன். நீண்ட பயணம்..... நிறைந்த அனுபவங்கள்.... அனைத்தையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதே இந்தப் பயணக்கட்டுரையின் நோக்கம். வாசகங்கள்..... நமது பயணத்தை ஆரம்பிப்போம்.

காலம்: 10-07-2008 வியாழன் காலை 06.45.

இடம்: சந்தியான் ஆச்சிரமம்.

நிறைந்த வியாழனன்று ஆச்சிரம பூசை அறையில் பூசைகளை நிறைவுசெய்து முருகப்பெருமானிடம் அனுமதி பெற்று ஆச்சிரம வாசலுக்கு வருகிறேன். வண்ணமிகு முருகன் வாசலைப் பார்த்து கைசுப்பி தொழுது வணங்கி பிரயாணத்தை ஆரம்பிக்கிறேன். மகப்பேற்று நிபுணர் Dr. பவானி அவர்களும், கோண்டாவில் திரு மா. குமாரசிங்கம் அவர்களும் அடியேனுமாக மூவர் மட்டுமே குடாநாட்டிலிருந்து இந்த யாத்திரையில் பங்குகொண்டவர்கள்.

உண்மையில் இவ் வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரைப் பயணமானது 17.01.2008 வியாழக்கிழமை அன்று கொழும்பிலிருந்து இந்தியா செல்லவேண்டும் எனத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதனால் 15.07.2008 அன்று கொழும்பு புறப்படுவதற்கான ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டிருந்தேன். அவ்வேளையில் ஆச்சிரமத்திற்கு வருகை

புரிந்த Dr. பவானி அவர்கள் கதிர்காமக்கந்தனின் உற்சவம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றமையால் நாங்கள் 10.07.2008 அன்று கொழும்பு சென்று வட இந்திய யாத்திரைக்கு முன்பாக கதிர்காமக் கந்தனது தரிசனத்தையும் பெறலாம் எனக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க 10.07.2008 வியாழனன்றே எமது பயணத்தை ஆரம்பித்தோம்.

அன்று விடியற்காலை Dr. பவானி எம்மோடு தொடர்புகொண்டு முதலாவது விமானத்தில் போகலாம் உங்களால் வர முடியுமா? என்று கேட்டார்கள். ஆனால் எமக்கு ஆச்சிரமத்திலுள்ள கடமைகளை முன்னிட்டு குறிப்பிட்ட 2ஆவது விமானத்தில் போவதற்குரிய ஒழுங்கின் பிரகாரம் எமது ஆச்சிரம வழிபாடுகளை முடித்து காலை 7.00 மணியளவில் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தேன். அவ்வகையில் Dr. பவானி முதலாவது விமானத்தில் பயணித்ததை அறிந்துகொண்டேன். அதன்பிரகாரம் ஏனைய பயணிகளுடன், எம்மையும் இணைத்தபடி Expo விமான சேவைக்கான பேருந்தில் காலை 8.30க்கு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து புறப்பட்டு வடக்கு புன்னாலைக்கட்டுவன் வரை போகிறோம். இராணுவ முகாமில் சம்பிரதாய சடங்குகள் அனைத்தும் முடிய, அப்பால் இராணுவப் பேருந்தில் புறப்பட்ட நாம் வசாவிளான் கடந்து பலாலி விமானநிலையம் வந்து சேருகிறோம். இங்கும் இராணுவ சம்பிரதாயங்கள் முடிய, நிறைந்த பயணிகளுடன் எம்மையும் சுமந்தபடி Expo விமான சேவையின் 2ஆவது விமானம் சரியாக 12.45 மணிக்கு மேலெழுந்து பறந்தது. யாழ் நகரை அண்மித்ததாகவும், சற்றுத் தூரமாக இருக்கின்ற தீவுக் கூட்டங்களின் ரம்மியமான அழகை ரசித்தபடி பயணம் தொடர்ந்தது.

சுற்றுலா முகவராக பதிவுபெற்ற, அளவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகவும், கொழும்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட திரு T. ஸ்ரீரெங்க நாதன் அவர்களே இந்த வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரைக்கான ஏற்பாட்டாளராகும். இதுபோன்று ஏற்கனவே பல தென் இந்திய, வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரைகளையும் ஏற்பாடு செய்த அனுபவம் மிக்கவர் அவர்.

பிரயாண வேளைகளில் ஏற்படக்கூடிய சிரமங்கள், சிக்கல்கள் அனைத்தையும் “அ” முதல் “..” வரையிலான நெளிவு சுளிவுகளையும் தெரிந்து வைத்திருக்கும் அவரது தொழில் முதிர்ச்சி யாத்திரை

வேளையின் பல இடங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்த ஒழுங்கமைப்பில் அவருக்குப் பெரிய இலாபம் எதுவும் கிட்ட வாய்ப்பேயில்லை. இருந்தும் நம்மவர்கள்- குறிப்பாக யாழ் குடா நாட்டிலும் கொழும்பிலும் உள்ள ஆன்மீகச் சிந்தனையாளர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு நல்ல வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் திரு T. ஸ்ரீரெங்கநாதன் அவர்கள் உண்மையில் மனம்திறந்து பாராட்டப்படவேண்டியவர்.

சரியாக 1.50க்கு இரத்தமலானை விமான நிலையத்தில் விமானம் தரை இறங்க, வழமையான விமான நிலைய சம்பிரதாயங்களை முடித்து, பேருந்தில் பயணித்து வெள்ளவத்தை வந்து சேர்ந்தோம். அங்கே, கரணவாயைச் சேர்ந்தவரும் சந்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் முன்னாள் தலைவரும், தற்போதைய செயற்குழு உறுப்பினருமாகிய திரு சி. நாகலிங்கம் அவர்கள் எம்மை வரவேற்று கொட்டாஞ்சேனையிலுள்ள தனது இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். அடுத்தநாள் வெள்ளிக்கிழமை கதிராகாமக் கந்தனை தரிசிக்கப் போவதற்குரிய ஒழுங்கினைச் செய்யும் பொருட்டு Dr. பவானி அவர்களோடும் சி. நாகலிங்கம், பேரவை உறுப்பினர் கு. அருணகிரிநாதன் முதலியவர்களோடும் தொடர்பு கொண்டு பிரயாணத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டேன்.

காலம்: 11-07-2008 வெள்ளி. காலைப்பொழுது
இடம்: கொட்டாஞ்சேனை.

இவ்வாறு கொழும்புவந்து சேர்ந்த என்னுடன் கதிராகாம யாத்திரையில் இணைய விரும்பியவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து 11.07.2008இல் கதிராகாமம் செல்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் சுறுசுறுப்புடன் செய்துகொண்டிருந்தோம். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கதிராகாமச் சூழலில் புத்தளை வீதியில் துன்பியல் நிகழ்வொன்று நடந்தேறியது. ஆம் அங்கே பயணிகள் பஸ் மீது இணந்தெரியாதவர்கள் மேற்கொண்ட தாக்குதலால் பலர் காயப்பட்டது மட்டுமன்றி பயணிகள் பலர் இறக்க நேர்ந்தது. அத்துடன் அந்தப்பகுதியில் பெரும் பதட்டமும் நிலவியது. வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்களும் இந்தச் சம்பவத்தை அடிக்கடி குறிப்பிட்டு

அந்தப்பகுதியில் நிலவிய பதட்டமான சூழ்நிலையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. இதனால் பொதுவாக நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் கதிர்காம யாத்திரையை மேற்கொள்ள இருந்தவர்கள் எல்லோரும் குழப்பமடைந்தனர்.

இந்தக்குழப்பம் என்னுடன் கொழும்பிலிருந்து கதிர்காமத்திற்குச் செல்வதற்குத் திட்டமிட்டிருந்த Dr. பாவனி, திரு நாகலிங்கம், திரு அருணகிரிநாதன் போன்றவர்கள் உட்பட பலருக்கும் ஏற்படத் தொடங்கியது. இவ்வாறு கதிர்காமச் சூழலில் அப்பொழுது நிலவுகின்ற பதட்டமான சூழலைக் கருத்திற்கொண்டு அவர்கள் அனைவரும் கதிர்காம யாத்திரையை தவிர்த்துக்கொள்ள முடிவு செய்தனர்.

நானும் அங்கே இடம்பெற்ற சம்பவம் உண்மையில் துன்பியல் நிகழ்வு என்பதையும், அங்கே ஒரு பதட்டமான சூழ்நிலை நிலவுவதையும் உணர்ந்திருந்தேன். ஆனாலும் ஆச்சிரமத்திலிருந்து முடிவு எடுத்து இதுபோன்ற புனிதமான செயற்பாட்டிற்காகப் புறப்பட்ட நிலையில் சந்நிதியான் எல்லாவற்றையும் சரியாகவே செய்து முடிப்பான் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. எப்படியும் கதிர்காமக் கந்தனது அந்த உற்சவகாலத்திலேயே அவனைத் தரிசித்து விடவேண்டுமென்பதில் உறுதியாக இருந்தேன்.

நான் கொழும்பு செல்லும் காலங்களிலெல்லாம் விடியற்காலை கொட்டாஞ்சேனையில் அமைந்திருக்கும் விநாயகர் ஆலயத்திற்கும், அம்மன் ஆலயத்திற்கும் சென்று வழிபடுவது வழக்கம். அவ்வகையில் அன்று காலையில் விநாயகர் ஆலயத்தில் உள்ள பரிவார மூர்த்திகளை வழிபாடு செய்துகொண்டு வரும்பொழுது முருகப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற அவ்விடத்திற்கு வந்து முருகப்

பெருமானையும் வழிபாடு செய்தேன். அந்த வேலவனை வழிபடுகின்ற பொழுது கதிர்காமத்திற்குச் சென்று அங்கேயும் கந்தக் கடவுளை வழிபடவேண்டும் என்ற உள்ளுணர்வு என்னை அறியாமலே எனக்குள் மேலும் உறுதியாகியது. ஆம்! கொழும்பில் கதிர்காமத்திற்கான யாத்திரைக்கு இணைந்து கொண்டவர்கள் பலர் அதிலிருந்து விலகிவிட்ட நிலையிலும் இன்னும் சிலர் செல்வதா? விடுவதா? என தீர்மானம் எடுக்கமுடியாது குழம்பிப்போயிருந்த நிலையிலும் நான் கதிர்காமம் செல்லவேண்டும் என்பதில் உறுதியான நிலையிலேயே இருந்தேன். அதுமட்டுமல்ல கொட்டாஞ்சேனை விநாயகர் ஆலயத்தில் வழிபாடு செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது முருகப்பெருமானும் கதிர்காம தரிசனத்திற்கான அழைப்பை ஆமோதித்துவிட்டார்கள்.

நான் 10.07.2008இல் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தவுடன் அங்கே இருக்கின்ற திரு கு. கங்கைவேணியனுடனும் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது திரு கங்கைவேணியன் தமது குடும்பத்தினருடனும் மற்றும் உறவினருடனும் கதிர்காமம் செல்வது பற்றியும் விரும்பினால் சுவாமிகளை தங்களுடன் இணைந்து கொள்ளுமாறும் கேட்டிருந்தார்கள்.

ஆனால் Dr. பவானி, திரு நாகலிங்கம், திரு அருணகிரிநாதன் போன்றவர்கள் என்னுடன் சேர்ந்து கதிர்காம யாத்திரை செய்ய விரும்பியமையினால் அதற்கு இணக்கம் தெரிவித்தே தனியாக வாடகை வாகனமொன்றையும் அமர்த்துவதற்கான ஒழுங்குகளையும் நான் செய்திருந்தேன். இந்நிலையில் மேற்கொண்டு திரு கங்கைவேணியனுடன் யாத்திரை தொடர்பாக கதைக்க வேண்டிய தேவை அப்பொழுது ஏற்படவில்லை.

ஆனால் தற்பொழுது Dr. பவானி, திரு நாகலிங்கம், திரு அருணகிரிநாதன் போன்றவர்களுடன் மேற்கொண்ட பயண ஒழுங்கு ரத்துச்செய்யப்பட்ட நிலையில் திரு கங்கைவேணியனுடன் தொடர்புகொண்டு அவர்களது கதிர்காம யாத்திரைபற்றி விசாரித்தேன். அப்பொழுது கதிர்காமச் சூழலில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்களைக் கேள்வியுற்ற திரு கங்கைவேணியன், “சுவாமி! நீங்கள் வருவதாக இருந்தால் நாம் நாளை அதிகாலை திட்டமிட்டதுபோல் கதிர்காம

யாத்திரை புறப்படுவோம்” என்று கூறியதுடன் போவதற்குரிய ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டார்கள்.

திரு கங்கைவேணியன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் சத்திரச் சந்தியில் காங்கேசன்துறை வீதியில் “வேணி களஞ்சியம்” என்ற பெயரிலும் மற்றும் கொழும்பிலும் வியாபார ஸ்தாபனங்களை வைத்து செயற்படுகின்ற ஒரு பிரசித்தமான வர்த்தகராக இருந்தாலும் அசையாத இறைபக்தி உள்ளவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. நீண்ட காலமாக கங்கைவேணியனுடன் இறுக்கமான தொடர்பினைக் கொண்டுள்ள நான் கங்கைவேணியனுடைய அழைப்பை ஏற்று கதிர்காமம் செல்வதற்கு சம்மதம் தெரிவித்தேன். இடம்பெற்ற சம்பவங்களினால் வெள்ளிக்கிழமை போவதாகவிருந்த கதிர்காம யாத்திரை மறுநாள் சனிக்கிழமை இடம்பெற்றது.

காலம்: 12-07-2008 சனி. அதிகாலை 4.30மணி

இடம்: வெள்ளவத்தை.

அதிகாலைப் பொழுதினில், யாழ்ப்பாணம் வேணி களஞ்சியம் உரிமையாளர் திரு கு. கங்கைவேணியன் அவர்களது சொந்த வாகனத்தில் அடியேனுடன் இன்னும் நால்வருமாக கதிர்காமம் நோக்கிய எமது பயணம் ஆரம்பமானது. காலை 8.30க்கு காலி சிவன்கோவில் தரிசனத்தின்பின் காலை ஆகாரத்தை முடித்துக்கொண்டு பயணத்தைத் தொடர்ந்து பகல் 2.00 மணிக்கு செல்லக்கதிர்காமம் போய்ச் சேர்ந்தோம். Dr. பவானி முதலியவர்கள் பயந்தமாதிரி எவ்வித இடையூறோ அல்லது சோதனையோ அற்ற முறையில் கதிர்காமத்தைச் சென்றடைந்தோம். அது திருவிழாக் காலமாகையால் கதிர்காமம் களைகட்டிக் காணப்பட்டது. இந்து யாத்திரிகர் விடுதியில் தங்கி ஓய்வெடுத்த பின்னர், மாலை 6.00மணியளவில் கதிர்காமக் கந்தனின் இரவுத் திருவிழாக் காட்சியினைக் கண்குளிர்க் கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

காலம்: 13-07-2008 ஞாயிறு. காலை 5.00மணி.

இடம்: கதிர்காமம்.

அதிகாலை வேளையில் மாணிக்க கங்கையில் நீராடியபின் கதிர்காமக் கந்தனின் அற்புதத் தரிசனம் உடலுக்கும் உள்ளத்திற்கும்

நிறைவைத் தந்தது. காலை 9.00மணிக்கு கதிரமலை ஏற ஆரம்பித்து ஒரு மணினேரத்தில் மலை உச்சியை வந்தடைந்தோம். இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு 2006ஆம் ஆண்டில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு கதிரகாமத்துக்கு யாத்திரை வந்ததை நினைவில் கொள்கிறேன். ஆச்சிரமத்திலிருந்தே வேண்டிய பொருட்களை எடுத்து வந்து நைவேத்தியமாகப் படைத்துப் பகிர்ந்துண்ட சம்பவம் மனதில் நிழலாடுகிறது. கூடவே ஒரு நெருடல். முருகா! இன்று உனக்கு எதனையும் எடுத்துவராமல் வெறுங்கையுடனே வந்து உன்னைத் தரிசிக்க வைத்துவிட்டாயே! ஆண்டவனே! என்ன சோதனை இது! உளமார வருந்தினேன். அடுத்து நடந்தது அதிர்ச்சி தருவதாக அமைந்தது. முருகனின் திருவிளையாடலை எண்ணி வியந்து அதிர்ந்து உறைந்துபோய் நின்றேன் யான்! .

காலம்: 13-07-2008 ஞாயிறு பகல் 10மணி

இடம்: கதிரகாமம்.

கதிரமலையின் உச்சியை அடைந்த யான் கனத்த மனத்துடன் கோயிலின் உள்ளே நுழைகிறேன். 2006ஆம் ஆண்டு கதிரகாம யாத்திரைக்கு வந்ததுபோல இல்லாமல் வெறுங்கையுடன் முருகனைத் தரிசிக்க வந்தது அடியெணைப் பெரிதும் சங்கடப்படுத்தியது. ஆனால், அடுத்து நடந்த அதிர்ச்சியும் ஆச்சரியமும் கலந்த மகிழ்வான சம்பவ நிகழ்வு உடம்பைப் புல்லரிக்க வைத்தது.

சற்று தூரத்தே மலை உச்சியில் உள்ள பிரமாண்டமான வேல் வடிவில் எழுந்தருளி இருக்கும் முருகப்பெருமானுக்கு நைவேத்தியம் தயாரித்துக்கொண்டிருந்த அடியார்கள் கூட்டத்தின்

நடுவே எமக்கு ஏற்கனவே நன்கு அறிமுகமானவரும் 2006ஆம் ஆண்டில் கதிர்காம யாத்திரையின் போது மலையுச்சியில் நடைபெற்ற பூசை வழிபாட்டின்போது எம்மோடு இணைந்து கொண்ட இணுவிலைச் சேர்ந்த வரதன் ஆசிரியர் போலல்லவா உள்ளது. உண்மையில் அவர்தானா? என்பதை உறுதிப்படுத்தும் முகமாக அவருக்குச் சமீபமாகச் சென்றேன். அவர்தான் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு அவரின் பின்னால் போய்நின்று வேற் பெருமானுக்கு நேர் எதிரே கீழே அமர்ந்தபடி அவலைப் பிரசாதமாகப் படைப்பதற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த வரதன் ஆசிரியர் முதுகில் கையை வைத்தேன். திடுக்குற்றுத் திரும்பிப் பார்த்த வரதன் ஆசிரியர், “சுவாமிகளா? எப்படி? இந்தநேரம்!” என மேலே எதுவும் பேசமுடியாதவராகி விக்கித்து நின்றார். ஒருவாறு சமாளித்து, “நமது முந்திய பயணத்தை சிந்தித்தபடி இருந்தேன் நீங்கள் அருகிலேயே நிற்கிறீர்கள். பார்த்தீர்களா? முருகன் திருவிளையாட்டை அவன் வாசலிலேயே மீண்டும் நமது சந்திப்பு” என்று கூறியதுடன் தன்னுடன் அழைத்து வந்த தமது மகளையும் அறிமுகம் செய்து வைத்துவிட்டு நைவேத்திய கடமைகளைத் தொடர்ந்து அடியேனைக் கவனிக்குமாறு கூறி எழுந்துகொண்டார்.

முருகனை மனதிலே நிறுத்தியபடி நைவேத்திய கடமைகளை நிறைவுசெய்து, பிரசாதத்தை அருகில் நின்றவர்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்தேன். எதைச் செய்யமுடியவில்லை என மனம் நொந்தேனோ அதை அப்படியே நிறைவேற்றி வைத்த முருகன் கருணையை எண்ணி வியந்தபடி வெளியே வருகிறோம். வழிநெடுகிலும் பழைய பயண அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு மலையின் அடிவாரத்தை அடைந்ததும் அவர்கள் தம் வழிசெல்ல, முற்பகல் 11மணியளவில் கதிர்காமத்திலிருந்து கொழும்பு நோக்கி எமது பயணத்தைத் தொடருகின்றோம்.

இவ்விடத்தில் நாம் திரு வரதன் ஆசிரியரைப்பற்றி சிறிது பார்ப்போம். அவர் இணுவிலைச் சேர்ந்தவரும் உரும்பராய் சந்திரோதய வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராக கடமையாற்றும் சிறந்த முருக

பக்தர். கதிர்காமக் கந்தன்மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். வருடம் தவறாமல் உற்சவகாலங்களில் அவனைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற பேராவலின் காரணமாக கடந்த வருடமும் நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற்கொள்ளாது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கதிர்காமக்கந்தனுக்குகந்த நைவேத்தியப் பொருட்களான பலாப்பழம் உப்பிட சகல பழவகைகளோடு கப்பல்மூலம் புறப்பட்டு திருகோணமலையை அடைந்து, அங்கிருந்து பிரயாணம் செய்து கொழும்பை அடைந்து, அங்கே தங்கியிருந்து கல்வி கற்கும் தனது மகளையும் அழைத்துக்கொண்டு பேருந்தின்மூலம் கதிர்காமத்தை அடைந்தவர் அவர். அவரது இச்செயற்பாட்டினை உற்றுநோக்குமிடத்து எல்லா வசதிகளோடும் உள்ள நாம் வெறுங்கையுடன் கதிர்காமத்திற்கு போயிருந்தவேளை, எவ்வளவோ இடப்பாடுகள் மத்தியில் கதிர்காமத்தரிசனத்திற்கு கந்தனுக்குகந்த பொருட்களோடு வந்த வரதன் ஆசிரியர் எம்மிலும் மேலானவர் அல்லவா?

கொழும்பை நோக்கி வரும் வழியில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உள்ள “எல்லை” அருவியில் பிரயாண அலுப்புத்தீர் நீராடிவிட்டு இரவு 7 மணியளவில் காயத்திரி சித்தர் முருகேசு சுவாமிகளின் இருப்பிடத்தை அடைந்தோம். எவ்வித முன்னறிவித்தலுமின்றி நாம் அங்கு சென்றதால் நாட்டில் இடம்பெறும் தற்கால சூழ்நிலைகளைக் கருத்திற்கொண்டும் எம்மோடு பயணித்தவர்களில் சாரதி உப்பிட மூவர் இளம்வயதிராக உள்ளதாலும் பாதுகாப்பு காரணங்கள் நிமித்தம் காவற்துறை அலுவலகத்தை அடைந்து பதிவுசெய்துவிட்டு வருமாறு சித்தர் பீத்தைச் சார்ந்தவர்கள் கூறியதன்பேரில் இரவு 7.30 மணியளவில் காவற்துறை அலுவலகம் சென்று எமது அடையாள அட்டைகளைக் கொடுத்துப் பதிவுசெய்தபின் சித்தர் பீத்தில் தங்கினோம்.

காலம்: 14-07-2008 திங்கள், காலை

இடம்: நுவரெலியா.

காலையில் சித்தர் பீத்திலிருந்து புறப்பட்டு வரும் வழியில் (சீத- எலியா) சீதை அம்மன் கோவிலைத் தரிசித்தோம். கோயிலின் அருகே நெளிந்து வளைந்து ஓடும் சிற்றருவியின் (முழந்தாளளவு நீராடை) அடியில் பிரகாசிக்கும் சிறியதும் பெரியதுமான பளிங்குருவக் கற்கள் காலைக் கதிர்வலின் வெள்ளொளியில் தகதகவெனப் பிரகாசித்தன.

9 வெட்டுந்தியுஸ்தலயாத்திரை

தெளிந்த நீரோடையில் மெய் மறந்து நின்றபடி மலையகத்தின் வண்ணமிகு காட்சிகளைக் கண்களினாலே அள்ளிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்படும் வழியில் நம்பொட ஆஞ்சநேயர் ஆலயத்தின் மதிய பூசையில் கலந்து ஆஞ்சநேயரைத் தரிசித்தோம் தரிசித்த பின் பிரயாணத்தைத் தொடர்ந்தோம் மீண்டும் இரவு 6 மணியளவில் கொழும்பு வந்தடைந்ததுடன் எமது கதிரகாமப் பயணம் இனிதே நிறைவடைந்தது.

(15-07; 16-07 இரு நாட்களும் எமது சென்னை விமானப் பயணச்சீட்டு இறுதி செய்வது போன்ற விடயங்களுடன் கழிந்தது.)

காலம்: 17-07-2008 வியாழன்- காலை

இடம்: கொழும்பு- சென்னை.

காலையில் எழுந்து அவசரம் அவசரமாக எமது கடமைகளை முடித்து கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் நோக்கி விரைந்தோம். இந்தப் பயணத்திற்காக பலாலி விமான நிலையத்திலிருந்து இருவராகப் புறப்பட்ட எம்முடன் கொழும்பில் மேலும் பத்துப்பேர் இணைந்து கொண்டதுடன் பன்னிருவராக (7 பெண்கள், 5 ஆண்கள்) எமது வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரையின் அடுத்த அத்தியாயம் ஆரம்ப மாயிற்று.

நிறைந்த பயணிகளுடன் 9.55க்கு கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்திலிருந்து புறப்பட்ட இந்தியன் எயர்லைன்ஸ் விமானம் மீனம்பாக்கம் சர்வதேச விமான நிலையத்தில் பக்குவமாகத் தரை இறங்கியது. சென்னை எழும்பூர் விடுதியில் பகல்நேர ஓய்வின் பின்னர் மாலையில் திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி கோயில், மயிலாப்பூர் கபாலீஸ்வரர் கோவில் ஆகியவற்றைத் தரிசித்தபின் பெசன் நகரில் உள்ள ஆறுபடை வீடுகள் அமைந்த முருகன் ஆலயம்

சென்றோம். தனித்தனிக் கோயில்களாக முருகனின் அறுபடை வீடுகளையும் ஒரே வளாகத்தினுள் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றோம். ஒரு கருவறையும், அதன் முன்பாக உள்ள சிறிய மண்டபமும் கொண்ட தனிக் கோயில்கள் அவை. அதனையடுத்து ௨ ட்டு லக்ஷமிகள் ஆலயத்தை வழிபாடு செய்தோம்.

செயற்கையாக உருவாக்கிய சிறிய குன்றின்மீது மேலும் கீழும் உள்ளும் வெளியிலுமாக எட்டு லக்ஷமிகளும் வீற்றிருக்கிறார்கள். மிக ஒடுங்கிய குகை மாதிரியான அமைப்பினூடாக உட்புகுந்து வரவேண்டிய பல இடங்களில் அடியேனின் உடம்பு ஒத்துழைக்க மறுத்தது. அந்தச் சிறிய குன்றினைச் சுற்றிட காணப்படும் ஒரு வீதியும் கோயிலும் மிக நேர்த்தியாகப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

காலம்: 18-07-2008. வெள்ளி காலை 6.30மணி

இடம்: சென்னை.

காலை 6.30க்கு ஆரம்பித்து, திருவேற்காடு கருமாரியம்மன் ஆலயம், ஊசி முனையில் தவம் புரியும் மாங்காடு காமாட்சியம்மன் ஆலயம், வடபழனி ஆலயம் தேவாரப் பாடல்பெற்ற திருவான்பியூர் சிவன் ஆலயம் ஆகியவற்றை மதியத்துக்கு முன்னரே தரிசிக்க முடிந்தது.

பகல்நேர ஓய்வின் பின்னர் மாலையில் நேராக மெர்னா கடற்கரை சென்று அண்ணா சமாதி, எம்.ஜி.ஆர் சமாதி இரண்டையும் பார்வையிட்ட பின்னர் களைப்புத் தீர இதமான காற்றில் மெர்னா கடற்கரை மணலில் நீண்ட நேர ஓய்வுடன் அன்றைய பொழுது கழிந்தது.

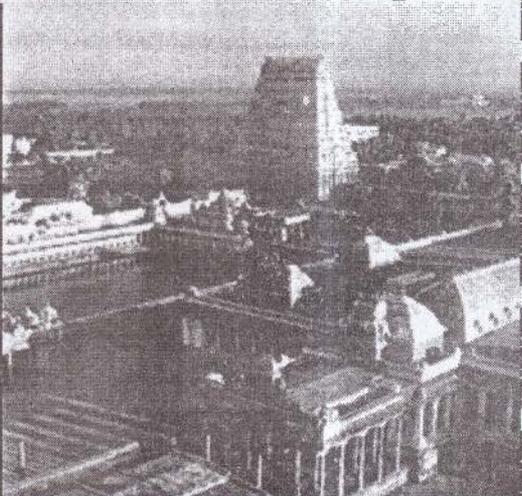
காலம்: 19.07.2008. சனிக்கிழமை. அதிகாலை 3.00மணி

இடம்: சென்னை - சீதம்பரம்.

அதிகாலை 3மணிக்கு சென்னையில் இருந்து புறப்பட்டு காலை 5 மணியளவில் மேல் மருவத்தூர் ஆதிபராசக்தி திருக்கோயில் தரிசனம். காலைவேளையில் அன்னையின் தரிசனம் மனதுக்கு பெரும் நிம்மதியையும், உடலுக்குப் புதிய தெம்பையும் கொடுத்தது. ஆதிபராசக்தியின் அறக்கட்டளை சார்பில் இயங்கும் பல்கலைக்கழக வளாகம் கோயிலின் மேற்குப்புறமும், வீதியின் மறுபுறம்- கிழக்காக

பராமரிப்பற்ற வயோதிபர்- சிறுவர் இல்லங்களும் இன்னமும் பல்வேறு கட்டிடங்களும் கண்டு வியந்து நின்றோம். அத்தனையும் அன்னையின் ஆசியுடன் இயங்கும் அற நிலையங்கள்.

இவற்றிற்கு காரணமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆதிபராசக்தியை வணங்கிய மனநிறைவுடன் காலை 6.30 மணியளவில் ஆடல் வல்லாளனாக விளங்கும் தில்லை

நடராஜப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் சிதம்பர தரிசனத்திற்காகப் புறப்பட்டு முற்பகல் 11.00 மணியளவில் தில்லைக்கூத்தன் சந்நிதியை அடைந்தோம்.

எமது யாத் திரையின் முகவராகச் செயற்பட்ட திரு ழிரங்க நாதனது வழிநடத்தலில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு அந்தணர்மூலம் ஆலய உப்பிரகாரத்தில் உள்ள பரிவார மூர்த்தங்களின் பூசை வழி பாடுகளிலும் கலந்து

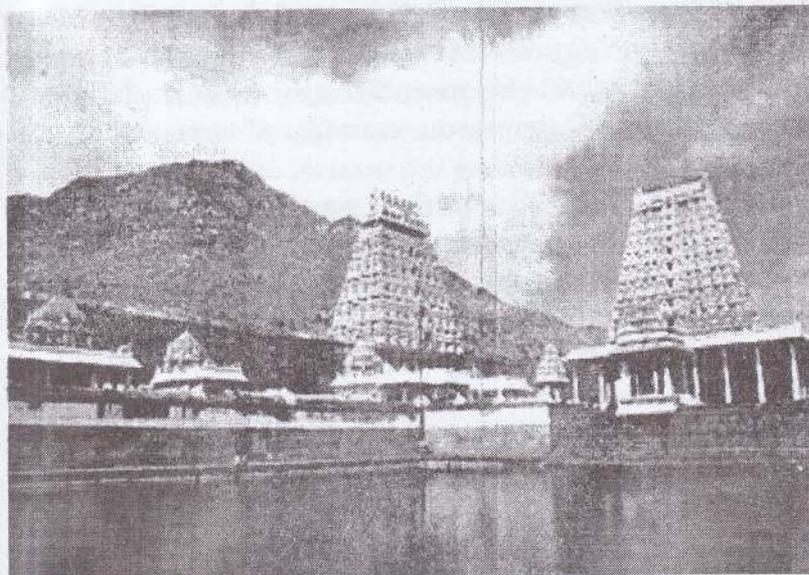

சிதம்பர ரகசியம் என்று சொல்லப்படும் பொன்னால் வேயப்பட்ட கூரையின் கீழ் இருந்து அருள் பாலித்துக் கொண்டு இருப்பவ ராகவும் “பெரும் பற்றப் புலியூராணைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே” என்று அப்பரடிகளும், “பொன்னம்பல நாதன் கழல் பொற்போடு பணிந்தான்” என்று வில்லிபுத்தூராழ்வாரும் போற்றிப் புகழ்ந்த “புலியூரில்” தில்லைக் கூத்தனையும், மகாவிஷ்ணுவையும் ஒரே பார்வையில் தரிசிக்கும் பாக்கியம் பெற்றோம். அங்கிருந்து பிற்பகல் 1.30 மணியளவில் மதிய உணவை முடித்துக்கொண்டு மாலை 5.30 மணியளவில் திருவண்ணாமலையை அடைந்து அங்கு உள்ள விடுதியில் தங்கினோம்.

காலம்: 20.07.2008 ஞாயிறு.

இடம்: திருவண்ணாமலை.

அதிகாலை 6.30க்கு திருவண்ணாமலை ஈசனின் தரிசனத்தை

முடித்து மகா தீபம் ஏற்றப்படும் மலையை வணங்கி கிரிவலப் பாதை வழியே சென்று ரமண மகரிஷி ஆச்சிரமத்தை அடைந்தோம். ஆச்சிரமத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து மன அமைதிக்காக ரமண மகரிஷியின்

தியான மண்டபத்தில் அமர்ந்தபோது அதன் மகிமை எமக்கு விளங்கியது. பல வெளிநாட்டு அன்பர்களையும் அத்தியான மண்டபத்தில் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஆச்சிரமத்திலிருந்து எங்கள் குழுவினர் வீதிவலம் வரும்போது இடுக்குப்பிள்ளையார் என்னும் ஒரு சிறு ஆலயத்தை அண்மித்தோம். அதன் மகிமை என்னவென்றால் ஒரு பக்க சுவரில் உள்ள துவாரம் வழியாக உள்நுழைந்து நடுவில் இருக்கும் விநாயகரை வணங்கிவிட்டு மறு பக்கத் துவாரத்தினூடாக வெளிவருதல் வேண்டும். அவ்விநாயகரை உள்நுழைந்து வணங்கினால் நினைத்ததெல்லாம் நடக்கும் எனும் ஐதீகம் இன்றும் உள்ளது. அதன் பிரகாரம் எம் குழுவினர் எல்லோரும் உள் நுழைந்து விநாயகரை வணங்கினோம். பூரண தினங்களில் கிரிவலப்பாதையில் வரும் அடியார்கள் நீண்ட வரிசையில் நின்று உள்நுழைந்து வணங்குவதைக் காணலாம். அதனைத் தொடர்ந்து வழியில் உள்ள கோயில்களைத் தரிசித்ததுடன் எமது பயணம் வேலூர் பொற்கோயிலை நோக்கித் தொடர்ந்தது. சென்னையில் இருந்து 150கி.மீ தூரத்தில் வேலூர் அருகே உள்ள “திருமலைக்கொடி” என்னும் இடத்தில் அண்மைக் காலத்தில் (16 வருடங்களின் முன்பு) தோன்றிய அன்னை ஸ்ரீ நாராயணி வீற்றிருக்கும் புகழ்பெற்ற ஆலய வளாகத்தை அடைந்தோம்.

காலம்: 20.07.2008 ஞாயிறு காலை 10.30மணி
இடம்: வேலூர் “திருமலைக்கொடி”

சென்னையிலிருந்து 150 கி.மீ தூரத்தில் வேலூர் அருகே “திருமலைக் கொடி” என்னும் பகுதியில் அமைந்துள்ளது “அன்னை ஸ்ரீ நாராயணி அம்பாள்” ஆலயம். காஞ்சியில் காமாட்சி, மதுரையில் மீனாட்சி, காசியில் விசாலாட்சிபோல், அன்னை இங்கு “ஸ்ரீ நாராயணி” என்னும் திருநாமத்தோடு அருளாட்சி புரிகிறாள்.

பொற்கோயில் வளாகம் “ஸ்ரீபுரம்” என அழைக்கப்படுகிறது. வளாகத்தின் உள்ளே மூன்று அடுக்குகளாக மரங்களின் வரிசை. மதிற் சுவரை ஒட்டிய முதல் வரிசையில் நிழல்தரு பெருமரங்கள்; இரண்டாவது அடுக்கில் கனிதரு மரங்கள், மூன்றாவது அடுக்கு வகைவகையான பூக்களைச் சொரியும் பூ மரங்கள். இவை நாட்டப் பட்டிருக்கும் விதமே கலையம்சம் பொருந்திய தனியழகு.

பொற்கோயில் அன்னை ஸ்ரீ நாராயணியைத் தரிசிக்கச் செல்லும் பாதை நட்சத்திர வடிவில் அமைந்துள்ளது. நவீன முறையில் பாதையமைத்து, தளத்துக்கு மாயிள் பதித்து, இரு மருங்கும் குறுகிய சுவர் கொண்டதாக 2 கி.மீ தூரத்தையும் பக்தர்கள் களைப்பின்றிச் செல்வதற்கு ஏற்றபடி அழகுற அமைத்துள்ளார்கள். வழிநெடுகிலும் பல மொழிகளிலும் அடிப்படை தர்மங்களை விளக்கும் வாசகங்களைப் பொன்மொழிகளாக எழுதி வைத்துள்ளார்கள். ஸ்ரீபூர்த்துள் நடந்து செல்லும்போது காதில் மென்மையாகக் கேட்கும் மந்திர ஒலியும் பக்தி கீதங்களும் மனதுக்கு அமைதியையும் ஆனந்தத்தையும் ஒருங்கே தருகின்றன.

ஸ்ரீ நாராயணிக்கான மூலக் கோயில் மிக அழகானது. நவீன கலையம்சங்கள் கொண்ட பளிங்குமாளிகை அது. காப்பக்கிரகம் முழுவதும் பொந்தகடுகளால் வேயப்பட்டுள்ளது. பகற்பொழுதில் கதிரவனின் ஒளிபட்டு அந்த வளாகம் முழுவதுமே தகதகவென ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ நாராயணி தவிர வேறு பரிவார மூர்த்தங்கள் எதுவும் அங்கில்லை. கோயில் முகப்பின் மேற் தளம் முழுவதும் சிறந்த கலைநுட்ப வேலைப்பாடு கொண்டதாக உள்ளது. உள்ளே கருவறையில் அன்னையைப் பார்த்ததும் அனைத்துப் பாவங்களும் நீங்கும்வண்ணம் அன்னையின் தலையில் சூடியுள்ள கிரீடத்தை எடுத்து வழிபடவரும் அடியவர்களின் தலையில் சூடி ஆசி வழங்கப்படுகின்றது. அச்செயற்பாட்டில் நானும் என் குழுவினரும் உள்வாங்கப்பட்டோம். இக்கோயிலை பக்தியாகவும் அனுபவிக்கலாம். கலை அம்சமாகவும் ரசிக்கலாம். அதனால் பல மதத்தவர்களும் இங்கு வருகை தருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. தினமும் அன்னையைச் சரணடையும் பல்லாயிரக் கணக்கான பக்தர்கள் திரும்பிவரும் நட்சத்திர வடிவிலான பாதையில், தென்னை ஓலையிலான பாத்திரத்தில் அனைவருக்கும் பிரசாதம் தருகிறார்கள். அரிசிச்சோறு- தக்காளி- பிளம்ஸ்- கயு இன்னும் பலவும் கலந்த அமிர்தக் கலவையாக இருந்தது அந்தப் பிரசாதம்.

அன்னையின் அற்புத தரிசனம் முடிந்து பகல் 1 மணிக்கு காஞ்சிபுரம் நோக்கிப் புறப்பட்டோம். காஞ்சியில் ஏகாம்பரேஸ்வரர் கோயில், வரதராஜப் பெருமாள் கோயில், காமாட்சி அம்மன் ஆலயம்,

உலகளந்த நாதர் கோயில் ஆகியவற்றைத் தரிசித்த பின்னர் சென்னை திரும்புவதற்கு ஆயத்தமானோம். அதற்கு முன்பாக இன்னொரு விடயத்தையும் நாம் கூறவேண்டும். காஞ்சிபுரம் பட்டுச்சேலை மிகவும் பிரசித்திபெற்றது. இலங்கையிலிருந்து நாம் வந்திருக்கின்றோம் என்பதை அறிந்துகொண்ட சேலை வர்த்தகர்கள் எம் குழுவினரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். சேலைகளைக் கண்டால் பொதுவாகப் பெண்கள் அதைப் பார்த்து எடுக்கவேண்டும் என்று ஆசைப்படுவார்கள். எம்மோடு வந்த பெண்களும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. உடனே ஒருவருக்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சேலை எடுப்பதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டார்கள். ஆண்களாகிய நாம் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல், ஒருசிலர் சேலைகள் உற்பத்தியாகும் தொழிற்சாலைகளைப் பார்வையிட்டபடி தமது நேரத்தைப் போக்கினார்கள். ஒரு சிலர் பெண்கள் சேலை எடுப்பதைப் பார்ப்பதில் நேரத்தைச் செலவிட்டனர். நானும் எமது யாத்திரை முகவரும் கடைவீதியில் இருந்த ஒரு ஆலய வாசலில் உள்ள திண்ணையில் அமர்ந்து எமது நேரத்தைப் போக்கினோம். ஒரு வழியாக இரவு 10.00 மணிக்கு மீண்டும் சென்னை நோக்கிப் பயணமானோம்.

காலம்: 21-07-2008 திங்கள். இரவு 9.30 மணி

இடம்: எழும்பூர் ரயில் நிலையம்.

எமது பயணக்கட்டுரையின் தலைப்பினைக்கருதி நானும் என்னோடு இணைந்த அனைவரும் தென்மாநிலத்தைவிட்டு வட மாநிலத்தை நோக்கிய எமது பயணத்தின் ஆரம்பக்கட்டமாக 21-07-2008 திங்கள் பகற்பொழுது முழுவதும் உடல் அசதிபோக்க விடுதியில் தங்கியிருந்து, நாம் செல்லும் வட இந்தியத் தலயாத்திரையின்போது எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டு அன்று இரவு 9.30 மணியளவில் தமிழ்நாடு மாநிலம்

விட்டு நீங்கி, பீகார் மாநிலம் புவனேஸ்வரர் நோக்கி எமது நீண்ட புகையிரதப் பயணம் சென்னை எழும்பூர் ரயில் நிலையத்திலிருந்து ஆரம்பமானது. இலங்கையிலிருந்து எம்முடன் வட இந்திய யாத்திரைக் காக வந்திருந்த 12 பேருடன் சென்னையிலிருந்து இன்னமும் 2 பேர் ஆண்களும் 5பேர் பெண்களுமாக 10பேர் இணைந்து கொண்டனர். இவர்களைவிட சரளமாக ஹிந்தி பேசக்கூடிய 1 வழிகாட்டி, தென் இந்திய அரிசிச்சேறும் ஏனைய உணவு வகைகளும் தயாரிப்பதில் கைதேர்ந்த 2 சமையற்காரர்கள், அமைப்பாளர் திரு ஸ்ரீரெங்கநாதன் ஆகியோர் மேலதிகமாக பங்கு கொண்டனர்.

வழிநெடுகிலும் எமக்குவேண்டிய சமையற் பாத்திரங்கள் அரிசி முதலான சமையற் சாமான்கள், தனிநபர் பயணப்பைகள் ஆகிய வற்றுடன் ரயிலில் ஏறுவது பெரும்பாடாக இருந்தது. பாத்திரங்களையும் சாமான்களையும் சமையற்காரர் ரயிலில் ஏற்றுவதில் முனைப்புக் காட்டிய அதேவேளை நாம் பயணப்பைகளையும், பெண்களையும் பக்குவமாக (பெரிய தள்ளுமுள்ளுக்கிடையே) ரயிலில் ஏற்றி அவரவர் பதிவு இலக்க இருக்கைகளில் அமர்த்தும்வரை பெரிய பிரளயமே நடந்தேறியது. அப்பாடா! ஒருவிதமாக அவரவர் இடங்களில் அமர்ந்து கொண்ட சற்று நேரத்தில் நீண்ட விசில் சத்தத்துடன் ரயில் புறப்பட்டது.

காலம்: 22-07-2008 செவ்வாய் இரவு 8.30 மணி

இடம்: தொடர் புகையிரத பயணம்.

தொடர்ந்து 33மணிநேர புகையிரதப்பயணம். புவனேஸ்வரர் செல்லும் பயணம் மழையினாலும், மழையினால் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினாலும் ஓரளவிற்குமேல் பயணத்தைத் தொடரமுடியாத நிலையில் ரயில் திரும்பி ஒரு குறிப்பிட்ட தூரம்வரை வந்து, ஒரு சுற்றுப் பாதையில் பயணத்தைத் தொடர்ந்ததால் புகையிரதப் பயணத்தில் இவ்வளவு தாமதம் ஏற்பட்டது. சென்னையிலிருந்து தயார்செய்து கொண்டுவந்த புளியோதரைச் சாதம் பயணம் முழுவதும் வயிற்றுப் பசியைப் போக்கியது. அத்துடன், ரயிலில் நாம் அடிக்கடி தேநீர் (அவர்கள் பாஷையில் "சாயா") வாங்கி அருந்திக்கொண்டோம். வாழைப்பழமும் ஏனைய சில பழவகைகளும் ரயிலில் தாராளமாகக் கிடைத்ததால் அவரவர் விருப்பத்திற்கு ஏற்றபடி பழங்களை வாங்கி

பரிமாறிக் கொண்டனர். “பூரி” போன்ற எண்ணெய் வகையிலான சாப்பாடுகளைப் பொதுவாக ரயில்பயண வேளைகளில் தவிர்ந்துக் கொண்டோம். 22-07-2008 இரவு 8.30 மணிக்கு புவனேஸ்வர் வந்து சேர்ந்து விடுதிகளில் தங்கினோம். பொதுவாகவே விடுதிகளில் தங்கவேண்டிய வேளைகளில் ஆண்கள் இருவர் அல்லது மூவருக்காக ஒவ்வொரு அறையும், பெண்களுக்கு விசேடமான தங்குமிட வசதிகளும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன.

காலம்: 23-07-2008 புதன். காலை 11மணி

இடம்: புவனேஸ்வர்.

காலைக் கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு 11.00மணிக்கு பூரி ஜெகநாதர் ஆலய தரிசனத்திற்காகப் புறப்பட்டோம். ஸ்ரீ புருஷோத்தம் (ஜகன்னாத்) சேத்திரம் ஓரிஷா மாநிலத்தின் கடற்கரையை அண்மித்ததாக, வளைந்து வளைந்து செல்கின்ற வைதரணி நதிக்கு நடுவில் இக்கோயில் அமைந்துள்ளது. தென்கிழக்கு ரயில்வேயின் புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ புருஷோத்தம் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 2கி.மீ. தூரத்தில் இந்தப் புண்ணிய ஸ்தலம் உள்ளது. ரிக்ஷா வண்டி அல்லது குதிரைவண்டி அல்லது மோட்டார் காரில் கோயிலை அடையலாம்.

ஓரிஷா மாநிலத்தின் முத்திரையாக அமைந்துள்ள கோபுர அமைப்பு இங்கும் உண்டு. மொத்தமான உருண்டை வடிவ அமைப்பும், வரிச் செதுக்கல்களும் அந்த மாநில கட்டிட அமைப்புக்கே உரித்தான அற்புதமான கைவண்ணம். “புருஷோத்தபுரி” என்றும் “ஜகந்நாதபுரி” என்றும் அழைக்கப்பட்டு வந்த இத்திருத்தலம் காலப்போக்கில் “பூரி” என்றாகிவிட்டது.

ஜெகந்நாதர் ஆலயத்தின் உச்சியில் உள்ள சக்கரம் “நீலச்சக்ரா” என்றழைக்கப்படுகிறது. இதன் உயரம் 214அடி. நான்கு புறமும் நான்கு வாசல்கள் கொண்டது இந்த ஆலயம். இவ்வாலயத்தின் நடுநாயகமாக அமைந்திருப்பது “ஸ்ரீமந்திர்” எனப்படுகின்ற ஜகந்நாதரின் (கிருஸ்ணரின்) சந்நிதி.

வருடத்தின் 12 மாதங்களிலும் 12விதமான மாறுபட்ட உற்சவங்கள் நடைபெறும் இடம் இது. ஸ்ரீ நாராயணமூர்த்தி சர்வ

அலங்காரங்களுடன் பக்தர்களுக்கு அருள் பாலிக்கிறார். ஸ்ரீ பகவானுக்கு முன்பாக ஒரு தனிச் சந்நிதியில் “கால் விலங்கு ஹனுமான்” காணப்படுகிறார். திடீரென ஒருநாள் அனுமதியில்லாமல் ஹனுமான் அயோத்தி போய்விட்டதால் அவருக்கு கால் விலங்கு போடப்பட்டதாக ஸ்தல புராணம் கூறுகிறது.

சுமார் 800ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கட்டப்பட்ட ஜகந்நாதர் ஆலயம் சிவன், விஷ்ணு, பிரம்மா, சக்தி என எல்லாத் தெய்வ உருவங்களையும் கொண்டவராக பக்தர்கள் வழிபடுகிறார்கள். மூலவிக்கிரகம் அமைந்துள்ள இடத்தைச் சுற்றியுள்ள குறுகலான பாதையில் ஒருவரின் பின் ஒருவராகச் சென்று வழிபட வேண்டும். சாதாரணமாக நாம் மற்றக்கோயில்களில் பார்க்கக்கூடிய பட்டுத்துணி அலங்காரங்கள், நகை, சோடனைகள் போன்றவை இங்கில்லை. இங்கு மரக்கட்டையாலான உருவ அமைப்புக்களே காணப்படுகின்றன. இவையே ஆலயம் முழுவதும் உள்ள மூல விக்கிரகங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் ஒரு கோடி மக்கள் வந்து தரிசித்துச் செல்லுகின்ற இடம் என்பதைச் சிந்திக்கவே மெய் சிலிரக்கிறது. விஷ்ணு ஆலயமாக இருந்தபோதும், இங்கு சிவராத்திரியை கொண்டாடும் முறை சைவ- வைணவ ஒற்றுமைக்கு ஒரு முத்திரையாக அமைகிறது.

ஒருநாளாக்கு காலையிலிருந்து மாலைவரை பத்தாயிரம் பேருக்கும் குறையாமல் கோயிலில் உணவு வழங்கப்படுகிறது. பண்டிகை காலமாக இருந்தால் இந்த எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சத்தைத் தாண்டும். கோயில் நைவேத்தியம் வெளியில் விலைக்கும் கிடைக்கும். அதனால் பூரிக்கு வரும் யாத்திரிகர்கள் பலரும் ருசிசயான உணவுக்கு இதை நம்பியே வருகிறார்கள்.

ஆலய தரிசனத்தின்பின் கோன்தாக் சந்திரபாகு கடற்கரையைப் பார்க்கப் புறப்பட்டோம். அழகான நீண்ட கடற்கரையும், உடலைத் தழுவிச் செல்லும் தென்றற் காற்றும் களைத்துப்போயிருந்த எமக்கு புத்தூக்கத்தைத் தந்தது. ஸ்ரீ ஜெகந்நாதர் ஆலயத்திலிருந்து 3கி.மீ தூரத்தில் இருக்கிறது ஸ்ரீ லிங்கேஸ்வரர் ஆலயம். லிங்க வடிவில் இறைவனின் தரிசனம் கண்டு உள்ளம் நிறைந்தது. மனம் ஆறுதல் அடைந்தது.

அடுத்து அசோகச்சக்கரவர்த்தி பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள மிகப் பிரமாண்டமான ஒரு நூதனசாலையைப் பார்க்கமுடிந்தது. அசோகச் சக்கரவர்த்தி பயன்படுத்திய அத்தனை பொருட்களும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தமையைப் பார்த்து வியந்து நின்றோம். அவரது தலைக்கிரீடம், மாட்புக் கவசம், இடுப்புப்பட்டி, வீரவாள் என்பன போன்ற உடமைகளும் இன்னும் பலவும் அந்த நூதன சாலையில் காணப்பட்டன.

அடுத்ததாக நாம் தரிசித்த இடம் கோணாரக் சூரியனார் கோயிலாகும். சூரியதேவனுக்குத் தனியாக அமைக்கப்பட்டு உள்ள இவ்வாலயம் பரந்த மணல் வெளியில் உறுதியாக, கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது. ஓரிஷா மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள ஐந்து புண்ணிய ஸ்தலங்களுள் கோணாரக் என்ற இடத்தில் இந்தச் சூரியனார் கோயில் உள்ளது.

ஏழு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் சூரியதேவன் நின்று பயணம் செய்பவராக இங்கே சித்தரித்துள்ளார்கள். பெரிய தேரினை இழுத்துச் செல்லும் ஏழு குதிரைகளும் வாரத்தின் ஏழு நாட்களையும் குறிக்கும். ஒவ்வொரு மாதத்தையும் இரண்டாகப்பிரித்து வரும் 24 பாகங்களையும்

24 சக்கரங்கள் குறிக்கிறது. முற்காலத்தில் ஒவ்வொரு நாளையும் எட்டுப் பாகங்களாகப் பிரித்துப்பார்த்தனர். அந்த எட்டுப் பாகங்களையும் சக்கரத்தில் எட்டுக் கம்பிகள் போன்ற அமைப்புக் குறித்து நிற்கிறது. சில்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள மேடு பள்ளங்களையும், ஏற்ற இறக்கங்களையும் கொண்டு ஒரு காலத்தில் நேரம் கணிக்கப்பட்ட தாகக் கூறுகிறார்கள்.

நாறுசதூர அடி அளவுகொண்ட மேடையில் கர்ப்பக்கிரகம் காணப்படுகிறது. சூரியதேவன் கோயிலில் செதுக்கப்பட்டு இருக்கும் ஒவ்வொரு உருவமும் தனித்தனி கம்பீரமும், களைததும்பும் பொலிவும், உயிரோட்டம் உள்ளவையாகவும் கல்லில் வடித்துள்ளார்கள். விநாயகர், லக்ஷ்மி, பைரவர், கங்கை முதலான தெய்வங்களையும் இங்கே பிரதிஷ்டை செய்துள்ளார்கள்.

இரவு 9.00 மணிக்கு “புருஷோத்தம்” எக்ஸ்பிரஸ் மூலம் “கயா” நோக்கி எமது பயணம் தொடர்ந்தது.

காலம்: 24.07.2008. வியாழன். பகற்பொழுது

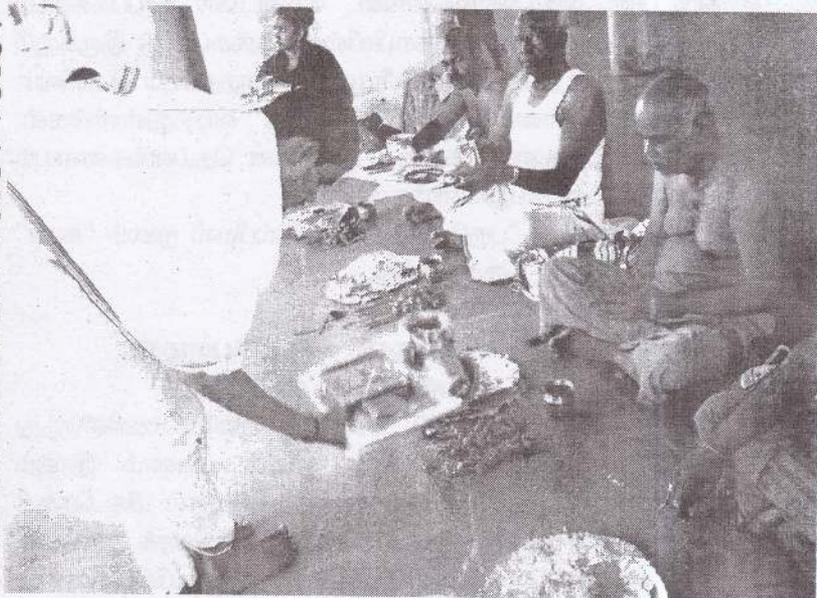
இடம்: புருஷோத்தம் எக்ஸ்பிரஸ் ரயிலில்

புதன்கிழமை இரவு 9.00 மணிக்கு புவனேஸ்வரிலிருந்து ஆரம்பமாகிய கயா நோக்கிய எமது ரயில் பயணம் இரவும் பகலுமாகத் தொடர்ந்தது. தினசரி எமது நிகழ்ச்சி நிரல் மிக நெருக்கமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருந்தமையால் எமது யாத்திரைக் குழுவினர் அனைவரும் களைப்புடனேயே காணப்பட்டனர். நீண்ட ரயில் பயணம் உடலுக்கு நல்ல ஓய்வினைத் தந்தது. கூடுதலான நேரம் தூக்கத்திலேயே கழிந்தது. விழித்திருந்த வேளை எல்லாம், ஏற்கனவே தயாரித்துக் கொண்டு வந்திருந்த புளியோதரையும், ரயிலில் கிடைத்த பழங்களும் “சாயா”வும் களைப்பைப் போக்கித் தெம்பைத் தந்தன.

இரவு 1.30 மணியளவில் கயா (காயா) வந்து சேர்ந்து, செட்டிமாரால் அந்நாளில் கட்டப்பட்ட தர்மசாலையில் தங்கி ஓய்வெடுத்துக் கொண்டோம். எமது களைப்பைப் போக்கும் வண்ணம் எம்மோடு வந்த சமையற்காரர்களால் தயார் செய்யப்பட்ட சாதமும் சாம்பாரும் எமக்கு சுடச்சுட வழங்கப்பட்டமை தேவாமிர்தம் போன்றிருந்தது.

காலம்: 25.07.2008. வெள்ளி. காலை 7.00 மணி
இடம்: கயா (காயா)

காசியில் கங்கை விசேடம்போல இங்கே கயாவில் பஸ்குனிநதி சிறப்புடன் விளங்குகிறது. இந்த நதியை ஸ்ரீமத் நாராயண மூர்த்தியின் சொருபம் என்கிறார்கள். இராமபிரான் தந்தையாகிய தசரதனுக்கு இங்கேதான் சிரார்த்தம் செய்ததாகக் கூறுகிறார்கள். இத்தகைய

சிறப்புமிக்க பஸ்குனிநதி அருகிலேயே கயா அமைந்துள்ளது. கயா ரயில் நிலையத்துக்கும் பஸ்குனி நதிக்கும் இடையே உள்ள 3மைல் தூரத்தை நாம் குதிரை வண்டியில் கடந்தோம்.

கயா பிதிர்க்கடன் செய்யவரும் இந்துக்களின் வருகையினாலும், புத்தபகவான் போதி மரத்தடியில் அறிவொளி பெற்ற “புத்தகாயா”வைத் தரிசிக்க வரும் பஸ்வேறு நாடுகளின் பிரஜைகளாலும் எப்போதும் அவ்விடம் நிரம்பி வழிந்தபடியே இருக்கும்.

கயாசுரன் என்பான் அரக்கர் குலத்தவன். இறைவனை நோக்கிக் கடும் தவம் புரிந்தான். தவத்தின் பயனாக, கயாசுரன்

இறைவனிடம் ஒரே ஒரு வரம் கேட்டான். இங்கே சிரார்த்தம் செய்யப்படுபவர்கள் நற்கதி பெறவேண்டும் என்பதே அவனது வேண்டுகோளாகும். அதனால் கயாசுரன் பேரிலேயே “கயா” என்றும் “கயை” என்றும் இந்த இடம் அழைக்கப்படுகிறது.

“சிரத்தையோடு செய்வதே சிரார்த்தம்” என்றதன்படி இங்கே கூடும் இந்துக்களை வரவேற்கத் தமிழ் தெரிந்த- புரிந்த பிராமணர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். அந்தவகையில் எம்மோடு வந்தவர்கள் அனைவரும் தனித்தனியாகவும், தம்பதிகளாகவும் அமாந்து தத்தமது பிதிர்க்கடன்களை செய்தோம். அக்கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு சமார் இந்திய ரூபாய் 1000 செலுத்தினோம். நம் நாட்டில் செய்யும் பிதிர்க்கடனுக்கு சமமாகவே அச் செயற்பாடு அமைந்திருந்தது. சிரார்த்தம் செய்து பிண்டம் போட்டு அதை எடுத்துப்போய் விஷ்ணு பாதத்தில் சமர்ப்பித்தோம்.. கற்பாறையில் சமார் 1 அடி நீளத்துக்கு அந்த விஷ்ணுபாதம் இருக்கிறது. அந்தப் பாறையைச் சுற்றிக் கம்பிவேலி போடப்பட்டுள்ளது. “கதாதர்” என்ற உருவில் மகாவிஷ்ணு சுதையுடன் காணப்படுகிறார்.

வணங்கிய பின் “அஷ்யவடம்” என்று சொல்லப்படுகின்ற ஆலமரத்து அடியில் உள்ள விக்கிரகங்களைத் தரிசிக்கிறோம். கயாவில் புண்ணிய காரியங்களைச் செய்த ஒருவர், இங்கே வந்து காமம், குரோதம், மோகம் ஆகிய மூன்று பற்றுக்களையும் விட்டுவிட வேண்டும். இதற்கு அடையாளமாக நமக்குப் பிடித்த ஒரு பூ, ஒரு காய், ஒரு பழம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட்டு இங்கே துறந்துவிட வேண்டும். அதன் பின் நமது வாழ்க்கையில் அவற்றை நாம் தொடவே கூடாது. அதன்படி எம் குழுவினரும் தமக்கு விருப்பமான ஒன்றைக்கூறி அக்கடமைகளை நிறைவு செய்தனர்.

புத்தபகவான் கயாவுக்கு வந்து அருகே உள்ள “உருபேலா” என்கிற

இடத்தில் 6 ஆண்டுகள் தவம் செய்து “ஞானோதயம்” பெற்றார். அவர் ஞானம் பெற்ற அரச மரத்தடியிலே இப்போது ஒரு மேடை அமைத்துள்ளார்கள். அங்கே இரு பெரிய காலடிச்சுவடுகள் காணப்படுகின்றன. புத்தர் தவம் மேற்கொண்டு ஒரு வைகாசிமாதப் பெள்ளாமி நாளிந்தான் அறிவொளி பெற்றார். அவர் மறைந்த நாளும் ஒரு வைகாசிப் பெள்ளாமியே ஆகவே அந்நாள் “புத்த பூர்ணிமா” எனப்படுகிறது.

உ:சாகச சக்கரவர்த்தி போதி மரத்தை வழிபட்டு புத்தருக்கு ஆலயம் அமைத்த இடம் “மகாபோதி கோயில்” என அழைக்கப்படுகிறது. 170அடி உயரம் கொண்ட இக்கோயில் கோபுரத்தின் அடியில் அமைதியே வடிவாகப் பகவான் அமர்ந்திருக்கிறார். உலகம் தழுவிய மதமாக பௌத்தம் பரவியுள்ளதால் திபேத்தியர்கள், ஜப்பானியர்கள், தாய்லாந்துக்காரர்கள், இலங்கையர்கள், இந்தோனேசியர்கள் எனப் பல நாட்டவரும் தத்தம் நாட்டுச் சிற்பக்கலையைப் பிரதிபலிக்கும் வண்ணம் இங்கே தனித்தனி ஆலயங்கள் அமைத்துள்ளார்கள். அந்தந்த ஆலயங்களில், அந்தந்த நாட்டவர்கள், அவ்வாறே தேசிய உடையில் நடமாடுவதைப் பார்க்க முடிந்தது. இலங்கை பௌத்த ஆலயம் உட்பட அனைத்து பௌத்த ஆலயங்களையும் தரிசித்தோம்.

இரவு 9.30 மணியளவில் “ஐம்முதாவி விரைவு ரயில்” மூலம் எமது பயணம் காசி (வாரணாசி) நோக்கித் தொடர்ந்தது.

காலம்: 26.07.2008 சனி காலை 8.00மணி

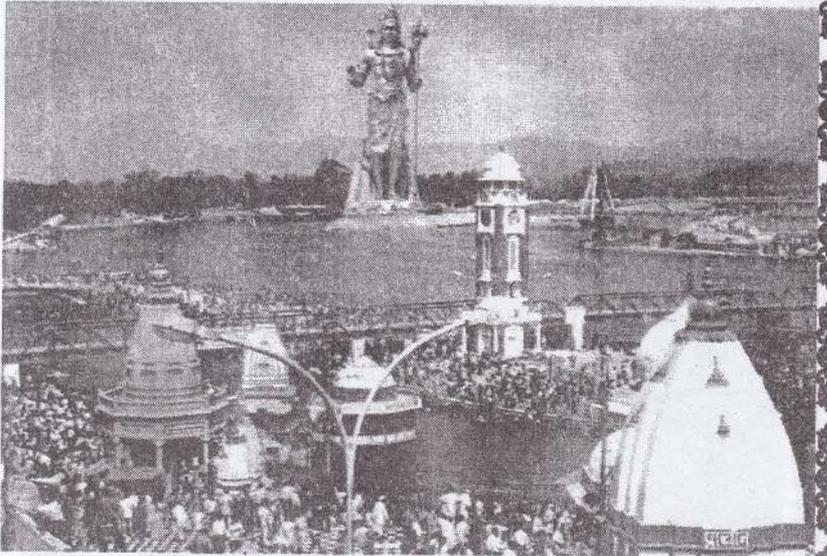
இடம்: காசி (வாரணாசி)

காசி நகரத்தின் வடக்கில் “வருணா” நதியும், தெற்கில் “அசி” நதியும் கங்கைநதியில் கலக்கின்றதால் காசி “வாரணாசி” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஆதி காலத் திலிருந்தே காசி இந்துக்களின் புகழ்பெற்ற ஸ்தலமாகும். பகவான் ஆதி சங்கரர் இன்றும் காசியில் இருந்து வருகிறார் என்றே பலரும் நம்புகின்றனர். எந்த ஜீவராசியும் தன்னுடைய சரீரத்தை

இங்கு தியாகம் செய்தால் மோட்சம் அடைந்து சிவலோகம் செல்வதாக ஐதீகம். ஆகையால் பலரும் காசியிலே கடைசிக் காலத்திற்குக் கழித்து இங்கேயே இறந்துவிட விரும்புகிறார்கள்.

காசி ரயில் நிலையத்திலிருந்து விஸ்வநாதர் கோயில் சுமார் 2 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. காசி ரயில் நிலையத்தின் அருகில் யாத்திரீகர்கள் தங்குவதற்குச் சத்திரம் ஒன்று இருக்கிறது. கங்கை நதியின் படித்துறைகளையும், கோயில்களின் கோபுரங்களையும் நகரத்தின் அழகையும் பார்க்கும் யாத்திரீகர்களின் ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை.

காசியின் நீளம் கங்கைக்கரை ஓரமாக 4 மைல்கள். இதில் 64 ஸ்நான படித்துறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றினை ஒட்டி உயர்ந்த மாளிகைகள் இருக்கின்றன. நடுவே ஆலயங்களும் உண்டு. கங்கை யில் நீராடிப் பிதிர்க்காரியங்களைச் செய்யவரும் தென்னிந்தியர்களுக்கு உதவுமுகமாக பல தென்னிந்தியப் புரோகிதர்களும் இருக்கிறார்கள். பிதிர்க்கடன்களை நிறைவேற்றித் தானம் வழங்குவதைப்போல, தம்பதியரும் கங்கையில் நீராடித் தம் நல்வாழ்வுக்காக தானமும் வழங்குகிறார்கள்.

சங்கரமடம், குமரகுருபுரர் மடம், திருப்பனந்தாள் மடம் என யாத்திரீகர்களுக்குப் பேருதவிபுரியும் மடங்களும் உண்டு. தனியார் விடுதிகளும் உண்டு.

தினமும் மாலை 6.00 மணிக்கும் 8.00 மணிக்கும் இடையே நடைபெறும் கங்கா பூசையானது அதிவிசேடமானது. காசி மகாராஜாவின் வழித்தோன்றல்கள் இந்தப்பூசையில் தினமும் கலந்து கொள்கின்றனர். தாரக மந்திரம்போல ஐந்து விடயங்களை அனைவரும் கூறிக்கொள்கிறார்கள். காகம் கத்தாது. கருடன் பறக்காது. மாடு முட்டாது. பூ மணக்காது. சவம் மணக்காது. தினமும் பல்லாயிரவர் பிதிர்களுக்குப் பிண்டம் போடும் இடமாக இருப்பதால் சிதறுண்டு கிடக்கும் தீன்பண்டங்கள், அரிசி, தானிய வகைகள் போன்றவற்றை எடுக்கக் காகங்கள் காத்திருக்கின்றன. ஆனால், காகங்கள் கத்தியதை நாம் காணவேயில்லை. கோயில் களுக்குச் செல்லும் குறுகலான வீதிகளில் அங்கும் இங்கும் அலைந்து திரியும் மாடுகள் யாரையும் முட்டித் தள்ளியதில்லை.

காசி விஸ்வநாதர் ஆலய தரிசனம் முக்கியமானதும் முதன்மை யானதுமாகும். விஸ்வநாதரின் மகத்துவமே காசிநகரின் பெருமையாகும்.

விஸ்வலிங்கம் வழிபடுவோரின் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகு வாய்ந்தது. கோயில் வாசலில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும்

பெரிய மணியின் சத்தம் காசிமுழுவதும் கேட்கும். அந்த வேளையில் அனைவரும் தலை குனிந்து நடந்துசெல்வதைக் காணமுடியும். மேற்கு நோக்கிய மூர்த்தியை நான்கு புறங்களிலிருந்தும் வழிபடலாம். அதிகாலை முதல் நண்பகல் வரை சந்நிதி திறந்திருக்கும். பின்னர் உச்சிக்காலப்பூசை நடைபெறுகிறது. நாமே சிவலிங்கத்துக்கு கங்கை நீராலும் பால்கொண்டும் அபிஷேகம் செய்து ஆனந்திக்கிறோம். நிலத்திலிருந்து ஒரு அடி ஆழ நாற்சதுரப் பள்ளத்தில் இருக்கும் சிவலிங்கத்துக்கு நாம் பால் கொண்டுபோய் அபிஷேகம் செய்யும்போது அங்கேயுள்ள சிவாச்சாரியார்கள் எம்மை முழந்தாளிட்டு இருக்கச் செய்து எமது தலையை அச்சிவலிங்கத்தின்மேல் படும்படி அழுத்தி ஆசீர்வதிக்கின்றார்கள். அது உண்மையில் ஒரு புதுமையான அனுபவம். எங்களுக்கு மட்டுமல்ல சிவலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்வதற்கு வரும் அனைத்து அடியவர்களுக்கும் இச்செயற்பாடு நடைபெறுகின்றது. ஒரே நாளில் ஐந்து தடவை நாம் செய்யும் ஆராதனை சிறப்பென மக்கள் கருதுவதால், ஐந்துமுறை கங்கையில் நீராடி ஐந்துமுறை விஸ்வநாதரைத் தரிசனஞ்செய்ய வருகிறார்கள்.

விஸ்வநாதர் கோயிலுக்கு அருகே அன்னபூரணியம்மன் திருக் கோயில் உள்ளது. காசிக்கு அன்னையே அரசியாவாள். காசியில் உள்ள அனை வருமே பசி பட்டினியென்றில்லாமல் இருக்கும்படி அன்னபூரணி அருள்பாலிக்கிறாள். அன்னம் அளிக்கும் அன்னைக்குப் பலரும் அன்னதானமும் செய்கிறார்கள். ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள கோசாலை யில் உள்ள பசுமாடுகளுக்குப் பலரும் புல்லுப்போட்டு வணங்குகிறார்கள். அன்ன பூரணியை பலகணி வழியாகத்தான் தரிசிக்க வேண்டும். தீபாவளியை அண்மித்த மூன்று நாட்களுக்கு மட்டுமே அன்னபூரணியின் தங்கச்சிலை உள்ள சந்நிதி திறக்கப்படுகிறது. காசி விசாலாட்சியின் ஆலயம் விஸ்வநாதர் ஆலயத்திலிருந்து சிறிது தூரத்தில் சந்து ஒன்றிலுள்ளே அமைந்து உள்ளது. தமிழ்நாட்டுப்

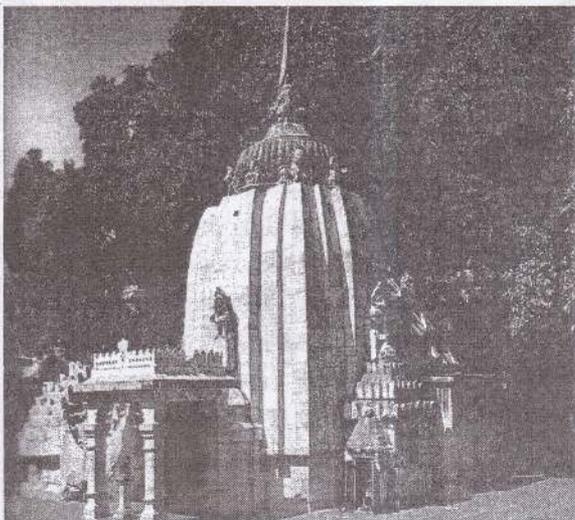
பாணியிலே இங்கே அபிஷேகம், அர்ச்சனை, பூஜை எல்லாம் நடைபெறுகிறது. அன்னை விசாலாட்சியின் அருள்வேண்டி நாமும் பிரார்த்தனை செய்தோம்.

காலம்: 27.07.2008 ஞாயிறு காலை 8.00 மணி
இடம்: காசி (வாரணாசி)

காலையிலேயே நாம் காளபைரவர் சந்நிதி சென்று வணங்குகிறோம். பைரவ நாதர் கோயில் ஒன்றுதான் முஸ்லீம்களின் படைபெடுப்புக் காலத்தில் தப்பித்த ஒரே ஆலயம் எனக் கோயில் வரலாறு சொல்கிறது.

சாரநாத் பனாரசிலிருந்து 6 மைல் தூரம் வடக்கே உள்ளது. இது புத்த மதத்தின் தாய்நீர் என வர்ணிக்கப்படுகிறது. காசியிலிருந்து

ரிக்ஷா, கார், ரயிலில் சாரநாத் போகலாம். சாரநாத் பௌத்தகோயில் கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாக அறிய முடிகிறது. புத்தர் இங்கே ஒரு சாதாரண குடிசையில் இருந்து தவம் செய்ததனால் இந்த இடம் புனிதம் அடைந்துள்ளது.

பிற்காலத்தில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட அழகான புத்தகோயிலை நாமும் வணங்கிச் செல்கிறோம்.

காசிராஜாவின் அரண்மனை கங்கை நதிக்கரையின் தெற்குப்புறத்தே அமைந்துள்ளது. அரண்மனையின் ஒரு பகுதியினை நாதனசாலையாக மாற்றி உள்ளார்கள். ராஜா பாவித்த அத்தனை பொருட்களும் காட்சிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொருட்கள்

அடுக்கப்பட்டிருந்த விதம் கவர்ச்சியாகவிருந்தது. பலமொழிகளிலும் அவற்றுக்கான விளக்கங்களும் எழுதப்பட்டிருந்தது.

காசிராஜாவினால் வழங்கப்பட்ட 1300 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் பனாரஸ் இந்து பல்கலைக்கழகம் அமைந்துள்ளது. பனாரஸின் தெற்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ள இந்த மிகப்பெரிய பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கான வளாகங்கள் தனித்தனியாக அமைந்துள்ளன. வளாகத்தினுள் காணப்படும் பெரிய கட்டிடங்களும் அவற்றின் அழகும் பிரமிக்க வைக்கின்றன. சமஸ்கிருத வளாகத்தில் அழகிய விஸ்வநாதர் ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டி உள்ளார்கள்.

அடுத்ததாக நாம் சங்கடம் தீர்க்கும் ஆஞ்சநேயரைத் தரிசித்தோம். நமக்கு உள்ள எல்லாச் சங்கடங்களையும் தீர்த்து வைக்குமாறு ஆஞ்சநேயரை வேண்டிக் கொண்டோம். ஆஞ்சநேயர் கோயிலுக்கு அருகே இருப்பது தூக்கை அம்மன் ஆலயம். அதன் அருகே கௌடி அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. கௌடி அம்மனைச் சோழியும் (சோகியும்) காசும் போட்டு வணங்குகிறார்கள். சோழிகள் கூறுகூறாக வெளியே விற்கப்படுகிறது.

எமது குழுவினரும் அந்தந்த இடங்களுக்கு ஏற்றவகையில் தமது வழிபாடுகளை நிறைவு செய்தனர்.

காலம்: 28-07-08 திங்கள் மாலை 3.00 மணி

இடம்: காசியிலிருந்து அலகாபாத் நோக்கிய பயணம்

காசியின் கடை வீதிகளில் அவரவருக்கு பிடித்தமானவற்றை வாங்குவதில் பகற்பொழுது கழிந்து போக மாலை 3.00 மணிக்கு அலகாபாத் நோக்கி ரயிலில் எமது பயணம் ஆரம்பமானது. இரவு 8

மணிக்கு அலகாபாத் சென்றடைந்து விடுதியில் தங்கி பூரணமாக ஓய்வெடுத்துக்கொண்டோம்.

காலம்: 29-07-08 செவ்வாய் காலை 7.00 மணி

இடம்: அலகாபாத்

கங்கைக் கரையில் காணப்படும் "பிரயாகை" எனப்படுகின்ற புண்ணிய ஸ்தலமே இன்று "அலகாபாத்" என அழைக்கப்படுகிறது. இங்கேதான் கங்கை ஜமுனையுடன் கலக்கும் "திரிவேணி சங்கமம்" உள்ளது. கங்கை ஜமுனை தவிர சரஸ்வதி நதி அந்தர் வாஹினியாக (நிலத்துக்கு கீழாக) ஓடுகிறாள். ஆண்டு முழுவதும் கங்கைக்கு திருவிழாதான். கங்கை வெண்மையாகவும், ஜமுனை கருநீல நிறத்திலும் தனித்தனியாக வந்து கலப்பதை நாம் தெளிவாகவே பார்க்கலாம். மூன்று நதிகளும் கலக்கும் திரிவேணி சங்கமத்தில் நீராடுவது என்பது பிறந்ததன் பிறவிப்பயனாகும். புகழ்பெற்ற இத் திரிவேணி சங்கமத்தில் வான்மீகி, காளிதாசர், ஆதிசங்கரர், இராமானுஜர் போன்ற மகான்கள் பலரும் வந்து நீராடியுள்ளார்கள்.

மிதந்து செல்லும் சிறிய படகுகள் மூலம், கரையிலிருந்து 0.5 கி.மீ தூரத்திலுள்ள பலகையினால் ஆக்கப்பட்ட மேடையில் பலரும் பிதிர்க்கடன்களை நிறைவேற்றுவார்கள். இடுப்பளவு நீரில் இறங்கி நீராடியபின் மேடையில் பிதிர்க் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. இங்கிருந்து தொண்ணையில் (ஒருவகை இலையில் கிண்ணம் போன்று செய்யப்பட்டது) விளக்குகளை ஏற்றி கங்கையில் விடுவார்கள்.

புதுமணத் தம்பதியரும், புனித நீராட வரும் தம்பதியரும் இங்கே பூசை செய்வதைப் பெரும் பேறாகக் கருதுகின்றனர். இந்தப் பூஜையின் ஒரு பகுதியாக கணவன்மார்கள் மனைவியருக்கு கூந்தலைப் பின்னிவிடுவது விநோதமான காட்சியாகும். இவ்வகையான சடங்குகளுக்கு திரிவேணி சங்கமக் கரையில் பல சிவாச்சாரியார்கள் உள்ளனர். அவர்களில் ஒருவர் எம் குழுவினருடன் படகில் வந்து இக்கடமைகளை நிறைவு செய்தார்.

பிரயாகையிந்தான் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கும்பமேளா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. லட்சக்கணக்கில் பக்தர்களும், சந்நியாசிகளும், சாதுக்களும் நீராடும் "கும்பமேளா"

அற்புதமான விழாவாகும். நதிகள் சங்கமிக்கும் இடத்தின் கரையில் சிறியதொரு கோட்டையும், கோட்டையின் உள்ளே பாதாளகாளி கோயிலும் உண்டு. கோட்டை அருகே ஆஞ்சநேயர் சயனித்தவண்ணம் உள்ள கோயிலும் காஞ்சி காமகோடி பீத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட ஆலயமும் அமைந்துள்ளன.

மாலையில் இந்தியாவின் முதற் பிரதமர் பண்டித நேருவின் இல்லமான “ஆனந்த பவனம்” பார்க்கச் சென்றோம். ஆனந்த பவனம் பெரிய அலங்காரமான வீடு. அரசின் சொத்துடைமை ஆக்கப்பட்ட பின்னர் அதனை அரசே பராமரிக்கிறது. நேருவுடன் காந்திஜி தங்கியிருந்த இடமும், காந்திஜி பாவித்த பொருட்களும் அப்படியே உள்ளன. அதேபோல நேருஜியின் அறையில் அவர் பாவித்த அத்தனை பொருட்களையும் காட்சிக்கு வைத்துள்ளார்கள். சாதாரணமான பார்வைக்குத் தெரியாதபடி உள்ள ஒரு ஒடுக்கான வாசல் ஊடாக உள்ள படிக்கட்டுக்கள் நிலத்தின் கீழே உள்ள ஒரு பரந்த மண்டபத்தில் முடிகின்றன. அதுதான் பிரிட்டிஸார் காலத்தில் காந்திஜி, நேருஜி உட்பட காங்கிரஸ் தலைவர்கள் சுதந்திர போராட்ட காலத்தில் ரகசியமாக சந்தித்து ஆலோசனை செய்யும் இடமாகப் பாவிக்கப்பட்டது. ஆனந்த பவனத்தை முழுமையாகப் பார்வையிட்டதன் பின்னர் அண்மையில் உள்ள பரத்துவாய முனிவர் வசித்த ஆச்சிரமத்தைப் பார்வையிட்டோம்.. அன்றைய நிகழ்ச்சிகள் யாவும் நிறைவடைந்து ஹரித்துவார் நோக்கி எமது பஸ் பயணம் தொடர்ந்தது.

காலம் : 30-07-08 புதன் காலை 10 மணி

இடம் : ஹரித்துவார்

நீண்ட பயணத்தின் பின்னர் பகல் 11 மணிக்கு ஹரித்துவார் சென்றடைந்தோம். இறைவனை அடைவதற்கு ஒரு நுழைவாயிலாக ஹரித்துவார் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். இருபுறமும் உள்ள மலைத் தொடர்களுக்கு நடுவே கங்கை ஓடி வருகிறது. அங்கு நீராடும் புண்ணிய இடம் “பிரம்ம குண்டம்” எனப்படுகிறது. இங்கும் இலைத் தட்டில் தீபமேற்றி கங்கையில் மிதந்து செல்லவிட்டு வழிபாடு செய்கிறார்கள். இந்த இடத்தைச் சுற்றிப் பல கோயில்கள் உள்ளன. கங்கை புனித நதியில் நாமும் நீராடினோம்.

ஹரித்துவாரின் இரு புறத்திலும் இரண்டு குன்றுகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒரு குன்றின் மீது மானசாதேவி கோயிலும், மற்றக் குன்றின் மீது சண்டிதேவி கோயிலும் உள்ளன. மலைமீதுள்ள மானசாதேவி கோயிலுக்குச் செல்ல தடித்தகம்பி மீது செல்லும் ஊஞ்சல் வண்டியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இதில் செல்லும் போது ஹரித்துவார் முழுவதுமுள்ள ரம்மியமான காட்சிகளையும் பார்த்து ரசிக்க முடிகிறது.

மானசாதேவி என்பது சக்தியின் வடிவம். இந்த விக்கிரகத்தில் உமை, மகாலட்சுமி, சரஸ்வதி மூவரும் மூன்று முகங்களுடன் ஒரே வடிவமாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அந்த சக்தியின் வடிவத்தை நாமும் கைதொழுது வணங்கி நின்றோம். இரவு 7.00 மணிக்கு வழமையாக நடைபெறும் கங்கைப் பூஜையில் நாமும் கலந்து கொண்டபின் இரவு பூரண ஓய்வு கொண்டோம்.

காலம்: 31-07-2008 வியாழன் - காலை 6.45 மணி

இடம்: கேதாரநாத் நோக்கிய பஸ் பிரயாணம்

காலை 6.45 மணிக்கு ஹரித்துவாரிலிருந்து புறப்பட்டு இரவு 10.00 மணிக்கு கேதாரநாத் கோயிலுக்குச் சமீபமாகவுள்ள “ராம்பூர்” விடுதியில் தங்கிக்கொண்டோம். நீண்ட பகல் நேர பஸ் பிரயாணமாதலால் மலைத் தொடர்களின் அழகிய ரம்மியமான காட்சிகளை வழிநெடுகிலும் பார்த்து அதிசயித்தோம். ஆழமான தூக்கத்துடன் இரவுப் பொழுது கழிந்தது

காலம்: 01.08.2008 வெள்ளிக்காலை 6.00 மணி

(ஆடி அமாவாசை)

இடம்: கேதாரநாத்

அதிகாலை 5.30 மணியளவில் கேதாரநாத் மலையுச்சியை அடைவதற்குரிய முதற்கட்டமாக அடிவாரத்தில் அமைந்த கௌடி குண்டத்தில் உள்ள வெந்நீர் ஊற்றினுள் பலநாட் பிரயாணத்தின் உடல் அலுப்புத் தீர் உடலுக்கு இதமான வெந்நீரில் நாம் எல்லோரும் ஸ்நானஞ் செய்தோம். அதன் பின்னர் அடிவாரத்தில் இருந்து 14 கி.மீ. தூரம் கொண்ட மலையின் உச்சியில் உள்ள கேதாரநாத் சிவன் கோவிலுக்குப் போவதற்குரிய ஒழுங்குகளை எமது முகவராகச்

செயற்பட்ட கலாநிதி திரு. ஸ்ரீரெங்கநாதன் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். மலை உச்சியை அடைவது என்பது எமக்கெல்லாம் ஒரு பயங்கரமான செயற்பாடாக இருக்கும் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து கொண்டாலும் எம்மால் மேற்கொள்ளப்பட்ட புனித யாத்திரையின் நிமித்தம் எமது பிரயாணம் வெற்றிகரமாக அமையும் என்ற நம்பிக்கையுடன் அப்பிரயாணத்திற்கு நாம் எல்லோரும் தயாரானோம்.

பிரயாணத்தின் முதற்படியாக மலையுச்சியை அடைய இருக்கும் 14 கி.மீ. தூரத்தையும் அங்கே அதற்கென இருக்கும்

பழக்கப்பட்ட குதிரைகள் மூலம்தான் செல்லவேண்டும். அப்படிச் செல்வதற்கு இரு குதிரைக்கு ஒரு பாதுகாவலரும் வருவார்கள். அவ்வகையில் குதிரையிற் செல்லும் ஒருவர் ரூபா 750.00 (இந்திய ரூபா) செலுத்தவேண்டும். அப்படிக் குதிரையில் செல்ல இயலாதவர்கள் பல்லக்கின் மூலம் செல்லக் கூடிய ஒழுங்கும் அங்கே செய்யப் பட்டிருந்தன. அப்படிப் போகுமிடத்து ஒருவருக்கு 2500.00 ரூபா செலுத்த

வேண்டும். (இந்திய ரூபா) பல்லக்கில் மலை உச்சிக்குப் போகின்றவரை இருத்தி நான்குபேர் சுமந்து கொண்டு செல்வது ஒரு பெரிய அதிசயமாகவே எமக்குப்பட்டது. பாதையோ கரடு முரடானது, சீரான படிக்கட்டு இல்லை. அப்படியான பாதையில் தூக்கிக் கொண்டு ஓடுவது என்பது லேசான காரியமில்லை.

இவற்றையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு எமது பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தோம். மேலே கூறியபடி நாம் குதிரையில் ஏறி இருந்ததும் இரு குதிரைக்கு ஒரு பாதுகாவலனும் எம்மோடு வருவதற்கு ஆயத்தமானார்கள். பாதுகாவலன் எம்மை குதிரையில் இருத்தி தான் நடந்து குதிரையை மெதுவாக கூட்டிச்சென்றான். நாம் குதிரையிற் செல்லும் போது ஒருசில வட இந்திய யாத்திரிகர்கள் தடி ஊன்றிக்கொண்டு மலையீது ஏறிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டோம். அதைப் பார்க்கும்படித்து நானும் நடந்து போயிருக்கலாமே.... என எனக்கும் ஓர் ஆவல் ஏற்பட்டது உண்மை. எம்மைச் சுமந்து செல்லும் குதிரையின் களைப்புத் தீரவதற்கு வழிநெடுக தண்ணீர்த் தொட்டிகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தன. மலையீது ஏறுகின்ற யாத்திரிகர்களின் களைப்புத் தீருவதற்குரிய வகையில் வழிநெடுக பல சிறு சிறு கடைகளும் அமைந்திருந்தன. சரியாக மலை உச்சியின் நடுப்பகுதிக்கு வந்ததும் தானாகவே குதிரை நின்றது. வழக்கமாக அந்த இடத்தில் குதிரைக்கு தீனி வைத்து சுமார் அரைமணி நேரம் குதிரையும், செல்லும் யாத்திரிகர்களும் இறங்கி ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டுதான் செல்வதை நடைமுறைப்படுத்துகின்றார்கள். அதன் பிரகாரம் நாமும் இறங்கி இளைப்பு பாறிச் சுமார் 11 மணியளவில் மலை உச்சியை அடைந்தோம். மலையின் உச்சியில் நாம் நின்றபொழுதுதான் எவ்வளவு உயரமான இடத்தில் நாம் நிற்பதை உணர்ந்தோம். சுற்றுமுற்றும் பனி மலைசார்ந்த சூழலும் அதன் குளிர்ந்தன்மையும் எமது உடலுக்கும் மனதுக்கும் ஒரு பெரும் புத்துணர்வைத் தந்தன. மலையிலிருந்து நாற்புறமும் சிறு சிறு அருவிகளாக கீழிறங்கிக் கொண்டிருக்கும் நீர் வீழ்ச்சியைக் காணுகின்ற பொழுது சிவபிரானது தலைமுடியிலிருந்து கங்கை நீர் குதித்தோடுவதைப் போன்ற உணர்வுதான் எமக்கு ஏற்பட்டது.

மலையின் மேலே கேதாரநாத்தின் தென் பாகத்தில் வைரவருக்கான ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டுள்ளது. கோயிலில் உள்ள

சுவர்களில் செதுக்கப்பட்ட அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகளை நாம் காணக்கூடியதாக இருந்தது கேதாரநாத் ஆலயத்தில் மண்டபமும், காப்பக் கிரகமும் உள்ளன. கர்ப்பக் கிரகத்தில் சிவலிங்க சொருபமாக சிவனை வணங்குகிறார்கள். இதன் எதிரே பெரிய நந்தி காணப்படுகிறது. இங்கே உள்ள சிவபிரான் பன்னிரண்டு ஜோதிர்

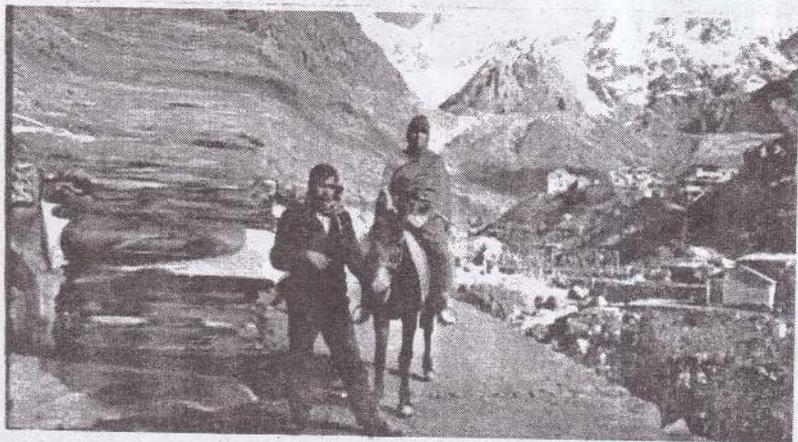

லிங்கங்களுள் ஒன்றாகும். ஏப்ரல் மாத கடைசி வாரத்தில்த்தான் குளிர் நீங்கி ஆலயம் தரிசனத்திற்காகத் திறந்து விடப்படுகிறது. மே முதல் ஒக்டோபர் வரையிலான மாதங்கள் கேதாரநாத் யாத்திரைக்கு மிகவும் சிறந்தவை. தீபாவளி தரிசனம் முடிந்ததும் ஆலயம் மூடப்படுகிறது அதன் பின்னர் குளிர்காலத்தில் பூசை கிடையாது. அந்த நாட்களில் மலை உச்சியில் உள்ள அனைவரும் மலையடிவாரத்துக்கு வந்து விடுவார்கள்.

நாம் கேதாரநாத் ஈஸ்வரனைத் தரிசிக்கச் சென்ற நாள் ஆடி அமாவாசைதினம். இந்த நன்னாளில் கேதாரநாத் ஈஸ்வரனைத் தரிசனம் செய்ய நாம் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். அவ் எண்ணத்தோடு மதியம் 12 மணிக்கு நடைபெறும் பூசை வழிபாட்டினில்

மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் கலந்துகொண்டோம். சுமார் ஒரு மணித்தியாலம் அளவில் ஆலயப் பிரகாரத்தில் மனதை ஒரு நிலைப்படுத்தி அனைவரும் பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுவதற்கு கேதாரநாத் அமைந்த சூழல் ஒரு உந்து சக்தியாக விளங்கியது. எமது பூசை வழிபாடுகள் முடிந்த பின்னர் மலை அடிவாரத்தை நோக்கி இறங்க ஆரம்பித்தோம். இப்போதுதான் எதிர்பாராத அந்த சம்பவம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

கேதாரநாத் மலையின் மீது ஏறும் போது சுகமாக இருந்த குதிரைச் சவாரி மலையில் இருந்து நாம் கீழிறங்கும்போது சோதனையாகிவிட்டது. மிகவும் அவதானமாகவே இறங்க வேண்டி

உள்ளதை பலரின் பிரயாணம் வாயிலாக நாம் அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை எனக்கு அந்த அனுபவம் ஏற்பட வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விட்டது. ஏனெனில் நான் பிரயாணம் செய்ய வேண்டிய குதிரையோ நான் ஏறி அமர்ந்ததும் இறங்குவதற்குப் பதிலாக இடக்குப்பண்ணை ஆரம்பித்தது. கூடியவரையில் குதிரைக்கும் எமக்கும் பாதுகாவலனாக வந்தவன் எவ்வளவோ முயற்சி செய்தும் குதிரையைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. எனக்கோ மனதில் பெரும் பயம் சூழ்ந்து கொண்டது. ஏற்கனவே எனது மனதில் தோன்றிய “நானும் நடந்து வந்திருக்கலாமே” என்ற எண்ணத்தை உள்ஐதப்படுத்து முகமாகவே குதிரையும் இடக்குப் பண்ணுகின்றது என்ற சந்தேகம் உதித்தது.

குதிரைக்காரனின் பெருமுயற்சியினால் குதிரை ஒரு வழியாக கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்தது. ஆனாலும் எனக்கு மேலும் அக்குதிரையின் மூலம் பிரயாணஞ் செய்வது ஒரு சிரமமான காரியமாகப்பட்டது. அவ்வகையில் ஒருவழியாக குதிரைக்காரனின் உதவியுடன் குதிரையில் இருந்து “அப்பா! போதுமடா சாமி” என்று சொல்லிக்கொண்டு குதிரைச் சவாரியைக் கைவிட்டு கீழே குதித்தேன். நான் விரும்பியபடியே நடந்து மலையடி வாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன். அதிலும் ஒரு நன்மையே எனக்கு ஏற்பட்டது. என்னவென்றால் குதிரை கீழிறங்கும்போது எமது உடற் பாரத்தின் நிமித்தம் குதிரையில் அவதானமாகவே இருக்க வேண்டியது அவசியம். அவ்வகையில் எம்மைச் சூழவுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளை காணுவதற்கும் இரசிப்பதற்கும் வாப்பில்லாமல் போய் விடும். எமது கவனம் முழுக்கமுழுக்க குதிரைச் சவாரியிலேதான் இருக்கவேண்டும். ஆனால், நான் நடந்து வந்தமை காரணமாக ஒரு விதமான பயமும் இல்லாமல் சூழவுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளை இரசித்தபடியே மலையடிவாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தேன்.

இவ்வளவு சிரமத்திற்கு மத்தியிலும் நடந்து மலையேறிக் கொண்டிருக்கும் அடியவர்கள் போல நானும் நடந்து வந்திருக்கலா மென்ற எனது மனதில் தோன்றிய எண்ணத்தின் ஒரு பகுதியையாவது அதாவது இறங்கும் போது நடந்து செல்வதற்கு குதிரையை இடக்குப் பண்ணச் செய்து ஒரு வாய்ப்பை வழங்கிய முருகனின் கருணையை வியந்தபடியே மலையடிவாரத்தை அடைந்தேன். எமது யாத்திரைக் குழுவினர் அநேகமாக அனைவரும், நான் மலையடிவாரம் வந்து சேர்ந்ததன் பின்னர் தான் ஒவ்வொருவராக வந்து சேர்ந்தார்கள். வந்து சேர்ந்ததும் தத்தம் அனுபவங்களை எம்மிடம் பகிர்ந்து கொண்டார்கள். நான் நடந்து வந்தது என்னோடு இணைக்குதிரையில் வந்த மட்டக் களப்பைச் சேர்ந்த வத்சன் என்ற அன்பர் ஒருவரைத் தவிர மற்றவர்கள் ஒருவருக்கும் தெரியாது. மற்ற எல்லோரும் நடந்த சம்பவங்களை நான் சொல்லக்கேட்டு வியந்து நின்றார்கள். அதிலும் ஒரு சிலர் தங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், தாங்களும் உங்களோடு நடந்து வந்திருக்கலாம் என்று ஆதங்கப்பட்டனர். பின்னர் மாலை 6.00 மணியளவில் நாம் தங்கியிருந்த விடுதியினை நோக்கிப் பயணமானோம். அங்கு நிலவிய கடுங்குளிரின் காரணமாகவும், உடல் அலுப்பின் நிமித்தமும் நிம்மதியான தூக்கம் எம்மை அரவணைத்துக் கொண்டது.

காலம்: 02.08.2008 சனி காலை 6.00 மணி

இடம்: "கேதாரநாத்" இலிருந்து "பத்ரிநாத்" பிரயாணம்

காலை 6.00 மணிக்கு எமது குழுவினர் பிரயாணத்துக்கு தயாராகிவிட்டார்கள். தனியான சொகுசு பேருந்தில் மாலை 7.00 மணிவரை - இரண்டு மூன்று இடைத்தங்கல்கள் தவிர - தொடர்ச்சியான பேருந்துப் பயணம். கேதாரநாத் பிரயாணம் குதிரைச் சவாரி

மூலம் மலை உச்சியை அடையவேண்டும். ஆனால், பத்ரிநாத் பிரயாணமோ வாகனம் மூலம் 3110 கி. மீற்றர் உயரத்தில் இருக்கும் மலையுச்சியில் உள்ள ஆலயத்தை அடைந்தாகவேண்டும். பாதையோ மிகவும் பயங்கரமானது. ஒருபக்கம் அதளபாதாளம். மறுபக்கம் மலையின் சிதைந்த பகுதி. சிலவேளைகளில் மலையிலிருந்து சிதைந்து விழும் பாறைகளினால், பாதை மூடப்பட்டுவிடும். அப்படியான சமயத்தில் வீதி அதிகார அபிவிருத்தி சபையினரால் உடனடியாகவே அதற்குரிய இயந்திரத்தின் மூலம் பாதை

381 வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரை

செப்பனிடப்பட்டு வாகனம் செல்வதற்கு அனுமதிப்பார்கள். சில இடங்களில் ஒரு வாகனம் மட்டும் பயணிக்கலாம். அப்படியான இடங்களில் வரும் வாகனங்களைத் தடைசெய்து ஒரு பக்க வாகனங்களைப் போகவிட்டு அதன்பின் மறுபக்கத்திலிருந்து வரும் வாகனங்களைச் செல்ல அனுமதிக்கின் றார்கள். இதனடிப்படையில் வழியில் சில மணிநேரங்கள் பயணிப்பவர்களும், வாகனங்களும் நிறுத்தி வைக்கப்படுகின்றனர். இப்பாதையில் பிரயாணஞ் செய்யும் வாகன சாரதிகள் மிகவும் அனுபவப்பட்டவர்கள். புதிதாக செல்லும் சாரதி ஒருவரைக் கொண்டு இப்பாதையில் பிரயாணம் செய்ய முடியாது.

பத்ரிநாத் செல்லும் பாதையோ இப்படியானதென்றால், பயணம் செய்யும் யாத்திரிகர்களின் மனநிலையைப் பார்ப்போமானால் போகும் பாதையின் உயரத்தையும் கிடு கிடு பள்ளத்தையும், பாதையின் ஒருக்கத்தையும் பார்க்குமிடத்து மனத்திடம் இல்லாதவர்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டு இறைநாமத்தை உச்சரித்துக்கொண்டுதான் இருக்க வேண்டும். மனத்திடம் உள்ளவர்கள் வளைந்து வளைந்து செல்லும் பாதையில் வாகனம் உயர, உயர ஏறிச் செல்லும்போது சுற்றிவர உள்ள காட்சிகளைக் காணும் பொழுது மீண்டும் மீண்டும் வர வேண்டும் என்ற பேரவா தோன்றும். நாம் மேலே செல்லச் செல்ல அடிவாரத்தில் வரும் வாகனம் ஒரு சிறு புள்ளியாய்த் தோன்றும். ஆனால் நாம் செல்லும் வாகனம் அப்பாதையில் 70, 80 மைல் வேகத்தில் செல்லும் அதுவும் எமக்கு ஒரு அதிசயம் தான். அப்பாதையில் அவ்வளவு வேகத்தில் செல்வது கடவுளின் இறைபுருளும் சாரதியின் சாமர்த்தியமும் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

காலம் : 02.08.2008 சனி இரவு

இடம் : பத்ரிநாத்

கேதாரநாத்திலிருந்து 02.08.2008 காலை ஆரம்பித்த எமது குழுவினரின் பத்ரிநாத் நோக்கி வரும்வழியில் உள்ள பல காட்சிகளை இரசித்த வண்ணம் இரவு 8 மணியளவில் பத்ரிநாத்தை அடைந்தோம். எம்மோடு வந்த அன்பர்களில் ஒரு சிலர் அந்த நீண்ட பிரயாணத்தின் மூலம் களைப்புற்ற நிலையிற் காணப்பட்டார்கள். அவ்வேளையில் எமக்கு வழிகாட்டியாகவும் பிரயாணமுகவராகவும் செயற்பட்ட திரு.

ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்களின் உதவியாளராக வந்த திரு. விஜயகுமார் அவர்கள் உடனடியாகவே எங்கள் அனைவரையும் ஆலயத்திற்குச் சென்று வெந்நீர் ஊற்றில் குளித்து ஆலயதரிசனம் செய்துவிட்டு நாளை அதிகாலை புறப்படுவதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறினார். அதன் வகையில் எம்மோடு வந்த யாத்திரிகர் குழுவிற்கும் அவருக்கும் நீண்ட தூர பிரயாணத்தின் பின் உடனடியாகவே ஆலயதரிசனம் செய்து அடுத்த பிரயாணத்திற்கு ஆயத்தமாவது என்பதில் முரண்பாடு ஏற்பட்டது. இச்சமயத்தில் திரு. ஸ்ரீரங்கநாதன் அவர்கள் எம்மிடம்

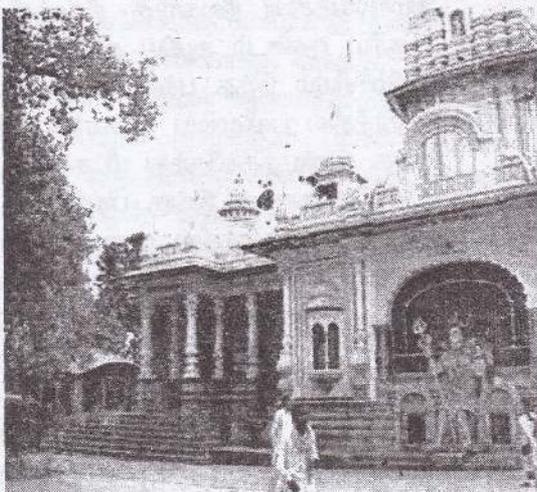
வந்து வெந்நீர் ஊற்றில் குளித்தால் உடல் அசதி தீரும் என்றும் அத்துடன் நாளை காலை ஆலய தரிசனம் செய்து விட்டு பின்னர் பயணத்தை ஆரம்பிக்கலாம் என்றும் கூறினார்.

நேரமோ இரவு 8.00 மணி வெளியில் பனிக்குளிரோ அதிகமாகக் காணப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் வெளியே புறப்பட்டுப் போய் வெந்நீர் ஊற்றில் குளித்து விட்டு வருவது என்பது பெரும் அவஸ்தையாகவே எமக்குத் தோன்றியது. ஆனாலும் திரு. ஸ்ரீரங்கநாதன் கூறிய கூற்றின் பிரகாரம் ஏதோ ஒரு விடயம் இதில் உள்ளது என்பதை உணர்ந்து நாம் எல்லோரும் வேண்டாவெறுப்பாக ஆலயத்தை நாடிச் செல்வதற்கு ஆயத்தமானோம்.

40 [வட இந்திய ஸ்தல யாத்திரை]

யாத்திரிகர்கள் எல்லோரும் பனிக்குளிரைத் தாங்கக்கூடிய வகையில் மேலங்கிகள், கம்பளிப்போர்வைகளோடுதான் வெளியில் இறங்க வேண்டி இருந்தது. ஆலயத்தை அண்மித்து வெந்நீர் ஊற்றை அடைந்தோம். வெந்நீர் ஊற்றைக் கண்டதும் குளிப்பதில் சிறிது தயக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனாலும் நீரில் இறங்கிக் குளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் எமக்கு இருந்தமையால் எல்லோரும் வெந்நீர் ஊற்றில் இறங்குவதற்கு ஆயத்தமானோம். ஆனாலும் கேதாரநாத்தில் இருந்த வெந்நீர் ஊற்று உடலுக்கு மிகவும் இதமான குட்டில் காணப்பட்டது. ஆனால் பத்ரிநாத்தில் உள்ள வெந்நீர் ஊற்றானது அபரிமிதமான குட்டில் காணப்பட்டது. அந்த வகையில் இறங்கிக் குளிப்பதற்கு என்று குண்டத்தில் இறங்கிய அனைவரும் உடனடியாகவே மேலே ஏறி சிறுசிறு பாத்திரங்கள் மூலம் வெந்நீரை அள்ளிக் குளித்தார்கள் நானும் இன்னும் சிலரும் வெந்நீர் ஊற்றில் இறங்கிக் குளித்தோம். வெளியே உள்ள பனிக்குளிருக்கு இடையில் வெந்நீர் ஊற்றின் வெப்பம் எமது உடலுக்கு மிகவும் இதமாகவே இருந்தது. அதன் பின் அனைவரும் வெந்நீர் ஊற்றில் குளித்து விட்டு ஆலயத்தினை நாடிச்சென்றோம்.

ஆலயமானது பூசை வழிபாடு முடிந்து ஆலயக்கதவுகள் பூட்டப்பட்டுக் காணப்பட்டது. ஆதலால் திறந்த வெளியாகக் காணப்பட்ட வெளி மண்டபத்தில் அமர்ந்திருந்து இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்தோம். அவ்வாலயத்தில் காணப்பட்ட அமைதியான சூழலும் கொட்டும் பனியின் குளிர் தன்மையும் வெந்நீர் ஊற்றில் குளித்த இதமும் உடலுக்கும் மனதுக்கும் பெரும் சாந்தியையும்

புத்துணர்ச்சியையும் தந்தது. திரு. ஸ்ரீரங்கநாதன் “குளித்து விட்டு வாருங்கள்” என்று சொன்னதன் காரணம் அப்போதுதான் எமக்கு விளங்கியது. ஆனாலும் அந்த சூழ்நிலையில் ஈரம் தோய்ந்த நாலுமுடி வேட்டியுடன் மேலாடை இன்றி ஆலய பிரகாரத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது எமக்கு ஏற்பட்ட அமைதி மீண்டும் எமக்கு எப்போது ஏற்படும் என்ற சிந்தனை எம்மனதில் காணப்பட்டது. இவ்விடத்தில் பல சாதுக்கள் வெறும் மேனியுடன் உடல்முழுக்க திருநீறு பூசியவண்ணம் தியான நிலையில் வீற்றிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. ஒரு சிலரின் தலைமுடி நிலத்தைத் தொடக்கூடிய வகையிலிருந்தது. அதனை அவர்கள் சுருட்டிக் கட்டியிருந்தார்கள்.

காலம்: 03.08.2008 ஞாயிறு காலை 5.00 மணி
இடம்: பத்ரிநாத்

அதிகாலை 5.00 மணிக்கு மீண்டும் வெந்நீர் குண்டத்தில் குளித்து ஆலய தரிசனத்துக்குத் தயாரானோம். கடல் மட்டத்திலிருந்து 3110 மீற்றர் உயரத்தில் பத்ரிநாத் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. பத்ரிநாத்புரி என்றும் பத்ரிபுவனம் என்றும் சொல்லப்படும் இவ்விடம் தவம் இயற்றும் முனிவர்களால் புனித பூமியாக கருதப்படுகிறது.

இமாலயத்தின் நீலகாந்த சிகரத்தின் தரிசனமும், நாரத குண்டம் - சூரிய குண்டம் ஆகிய சுடுநீர் ஊற்றின் புனித நீராலும், வசுதரா நீர்வீழ்ச்சியும் இந்த பத்ரி யாத்திரையில் முக்கியமானவை. வைகறை நேரத்தில் பனிமூடிய நீலகாந்த தரிசனம் அற்புதமானது.

நாரத குண்டத்திலிருந்து மீட்கப்பட்ட சுவாமி பத்ரிநாதரின் விக்கிரகம் ஆதிசங்கரரால் இங்கு பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது. கறுப்பு நிறத்தில் பத்மாசனத்தில் அமைந்துள்ள பத்ரி நாதரை இங்கே பக்தர்கள் நாராயணனாகவும், மகேஸ்வரனாகவும், பிரம்மாவாகவும் உருவகித்து வழிபடுகிறார்கள். ஆயினும் “பத்ரி” என்ற பெயர் மகாவிஷ்ணுவையே குறிக்கும் என ஆய்வாளர்கள் கூறியுள்ளனர்.

ஆலயம் மூன்று பகுதிகளாக உள்ளது. பத்ரிநாதரின் கர்ப்பக்கிரகம் உள்ள பகுதி பொற் தகடுகளால் வேயப்பட்டுள்ளது. புணைகளும் பூணைக்கான காரியங்களும் நடைபெறும் தரிசன மண்டபம் இதை ஒட்டி உள்ளது. சபா மண்டபம் என்கிற வெளிப் பகுதியில்

பக்தர்கள் கூடி தரிசனத்திற்காகக் காத்து நிற்கின்றனர். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஏப்ரல் மாதம் ஆலயம் திறந்து நவம்பர் மாத இரண்டாம் வாரத்தில் ஆலயம் மூடப்பட்டுவிடும். கடும் பனி, குளிர் காரணமாக ஆலயம் இந்த இடைக்காலத்துக்கு மூடப்படுகிறது. ஆய் தரிசனத்தின்பின் பகல் 10 மணிக்கு புறப்பட்டு ஸ்ரீ நகரில் உள்ள விடுதியில் தங்கினோம். நாம் பிரயாணம் செய்யும் பாதையின் நிமித்தம் மறுநாள் காலைதான் பிரயாணம் செய்யமுடியும் எனும் வகையில் அன்றுமுழுநாளும் பத்திரிநாத்தில் தங்கி எமது களைப்பைப் போக்கினோம்.

காலம்: 04.08.2008 திங்கள் - காலை 6 மணி

இடம்: ஹரித்துவார் நோக்கிய பயணம்

காலை 6.00 மணிக்கு மீண்டும் ஹரித்துவார் நோக்கிப் பயணித்தோம். வழியில் ரிஷிகேஷில் உள்ள சிவானந்தாச்சிரமத்தைப் பார்வையிட்டோம். கங்கைக்கு மேலாக 1/2 கி.மீ. நீளம் கொண்ட தொங்கு பாலம் அமைத்துள்ளார்கள். ஒரே நேரத்தில் நால்வர் நடந்து செல்லக்கூடிய பாலம் அது. மக்கள் நடந்து செல்லும்போது பாலம் மேலும் கீழும் அசைந்தபடி இருக்கும். நமது நாட்டிலும் பேராதனைத் தாவரவியற் பூங்காவில் மகாவலி கங்கைக்கு மேலாக இத்தகையதொரு தொங்கு பாலத்தைப் பார்த்தமை நினைவுக்கு வந்தது.

அடுத்து நாம் “லால்” அம்மன் ஆலயத்தைத் தரிசிக்கச் சென்றோம். கோயிலின் உட்புறம் முழுவதும் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடிகளால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு அம்மன் ஆலயம் அது. நம்மைப் போன்று பற்பல உருவங்கள் ஒரே நேரத்தில் தெரிவதால் நிழல் எது? நிஜம் எது? என அறியமுடியாதபடி ஒருவரைத் தேடிக் கண்டுகொள்வது மிகுந்த சிரமமாயுள்ளது. உலகாளும் திருமால் ஆலயத்தையும் தரிசனம் செய்த பின் மாலை 6 மணிக்கு மீண்டும் ஹரித்துவார் வந்து சேர்ந்தோம்.

காலம்: 05.08.2008 செவ்வாய் - இரவு 9.40 மணி

ஹரித்துவாரில் பகல் முழுவதும் புரண ஓய்வுபெற்றுக் கொண்டு இரவு 9.40 க்கு ரயிலில் பஞ்சாப் நோக்கிப் பயணித்தோம்.

காலம்: 06.08.2008 புதன் - காலை 7.45 மணி

இடம்: பஞ்சாப்

புதனன்று காலை 7.45க்கு பஞ்சாப் வந்து சேர்ந்தோம். காலை 9.00 மணிக்கு அமிர்தஸரசில் உள்ள சீக்கியர்களின் புனித பொற் கோயிலைப் பார்க்கப் போனோம். அங்குள்ள கெடுபிடிகள் பற்றி நாம் ஏற்கனவே அறிந்திருந்த காரணத்தால் எமது உடைமைகள் அனைத்தையும் ரயில் நிலைய அறைகளில் உள்ள பாதுகாப்புப் பெட்டகங்களில் வைத்துப் பூட்டிய பின்னரே கோயில் நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

“வேற்று மதத்தினரை உள்ளே அனுமதிப்பதில்லை” என்கிற விடயம் நாம் அறிந்திருந்ததால் ஒரு சீக்கியரின் அனுசரணையுடன் விசேட அனுமதி பெற்று உள்ளே செல்ல அனுமதிக்கப்பட்டோம். கைகளில் ஒரு சிறிய பையைக் கூட உள்ளே எடுத்துச் செல்ல அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை.

பளிங்குக் கற்கள், கண்ணாடிகள் கொண்டு அமைக்கப்பட்ட அழகான அற்புதமான கோயில் இது. சீக்கிய சமுதாயத்தினரின் அதிஉயர்பீடம் அங்கிருந்துதான் செயற்படுகிறது. கோயில் வளாகம் முழுவதும் மிகச் சுத்தமாகப் பராமரிக்கப்படுகிறது. கோயில் மேல் தூயிப்பகுதி பொற்கெட்டுகளால் வேயப்பட்டு சூரிய ஒளியில் தகதகவெண்ப பிரகாசிக்கிறது. வேற்று மதக் கோயிலாக இருந்தபோதும் ஒரு அற்புதமான இடத்தைத் தரிசித்த மணநிறைவுடன் வெளியே வந்தோம்.

வைஷ்ணவி ஆலயம், துர்க்கா மந்திர் ஆலயம் ஆகியவற்றைத் தரிசித்த பின் இந்திய - பாகிஸ்தான் எல்லைக் கோட்டருகே உள்ள “வாகா” எல்லைப்பகுதிக்கு வந்து சேர்ந்தோம். மிகக் குறுகிய தூர இடைவெளியில், மாலை வேளைகளில் இரு பகுதி இராணுவத்தினரும் தத்தம் தேசியக் கொடியினை ஏற்றும் நிகழ்ச்சி அழகானது. நிகழ்ச்சியைப் பார்வையிட வந்து சேரும் மக்கள் அமர்ந்திருக்கக் கூடியதாக (ஸ்ரீடிடிங்களில் இருப்பதைப் போல) வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பார்வையாளர்கள் அந்தந்த நாட்டுத் தேசியக்கொடிகளை அசைத்தபடி ஆரவாரிக்க, ஒரே வேளையில் இரு பக்கமும் தேசியக் கொடிகள் ஏற்றப்பட்டு, தொடர்ந்து தேசிய கீதமும் இசைக்கப்படுகிறது.

காலம்: 07.08.2008 - வியாழன் காலை 8.00 மணி
இடம்: புதுடில்லி

காலை 8.00 மணிக்கு எமது யாத்திரைக் குழுவினரும் யானும் புதுடில்லி வந்து சேர்ந்தோம். சற்று நேர ஓய்வின் பின்னர் பகல் 11.00 மணிக்கு உலக அதிசயங்களுள் ஒன்றான தாஜ்மஹாலைப்

பார்ப்பதற்காக ஆக்ரா நோக்கிப் பேருந்தில் பயணித்தோம். முழுதும் பளிங்குக் கற்களால் உருவான அற்புதக் கலைப்படைப்பு அது. மாலை 6.00 மணிவரை அங்கிருந்து தாஜ்மஹாலின் அழகினை அள்ளிப் பருகிய பின்னர் இரவு 8.00 மணிக்கு கண்ணன் பிறந்த இடமான மதுரா வந்து சேர்ந்தோம். ஒரு கோயிலின் உள்ளே செல்வது போன்ற அமைப்புடனான இடம் அது. தேவகி கண்ணனை அறையினுள் பூட்டி வைத்த இடம் போன்ற கண்ணன் வரலாற்றோடு இயைந்த அனைத்தும் அந்தந்தப்படியே உள்ளன. மேல் விதானத்தில் “கண்ணன் சரிதம்” அழகிய வர்ணத்தில் பெரிதாகக் கீறி வைத்துள்ளார்கள். அநேகமான இடங்களில் கண்ணன் வரலாறு கூறும் அசையக்கூடியதான சிலை வடிவங்கள் (மின் மோட்டார்கள் மூலம் இயக்கப் படுபவை) கண்ணனைக் கவரகின்றன. ஆறுதலாக நின்று - பார்த்து - ரசித்ததன் பின்னர் இரவு 1.00 மணிக்கு விடுதிக்குத் திரும்பினோம்.

காலம்: 08.08.2008 வெள்ளி - காலைப் பொழுது

இடம்: புது டில்லி

தனியான சொகுசு வாகனத்தில் எமது டில்லி சுற்றுலா ஆரம்பமானது. காலை 8.00 மணிக்கு டில்லி முருகன் ஆலயம் சென்றோம். கந்தீசஷ்டி கவசத்தின் ஒலிநாடாவின் ஓசை காதுகளில் தேனாகப் பாய, நீண்ட நாட்களின் பின்னர் ஒரு முருகன் ஆலயத்தைத் தரிசித்ததில் அடியேனுக்கு பெரும் மன நிம்மதி ஏற்பட்டது.

அடுத்து, சுற்றுலாப் பயணிகளைப் பெரிதும் கவர்ந்திழுக்கின்ற குதுப்பினார் கந்தூண் மண்டபம் பார்த்தோம். பழைய கோட்டையின் நடுவே நீண்டு நிமிர்ந்து நிற்கின்ற விளிம்புகள் கொண்ட கந்தூண் அது. அதன் மேல்மட்டம்வரை செல்லக்கூடியதான படிக்ட்டுகள் உப்புறமாக உள்ளன. அதன் உச்சியில் நின்று பார்த்தால் டில்லி முழுவதையும் பார்க்கலாம் எனக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் அண்மைக்காலமாக யாரையும் மேலேற அனுமதிப்பதில்லை. இன்னொரு விடயமும் அறிய முடிந்தது. அந்தப் பிரமாண்ட தூணின் மேற்பகுதியில் பெரிய பளிங்குக் கண்ணாடி பொருத்தப்பட்டிருந்ததாகவும், சூரிய ஒளியில் பிரகாசிக்கும் ஒளிக்கதிர்கள் விமானப் போக்குவரத்துக்குப் பெரும் இடையூறாக இருப்பதாகக் கருதி அந்தக் கண்ணாடியை அப்புறப்படுத்தி விட்டதாகவும் கூறுகிறார்கள். பழைய கட்டிடமாக இருந்தபோதும் பெருமுயற்சி எடுத்து இப்போதும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்.

அடுத்து பவஹாய் வழிபாட்டு இல்லம் சென்றோம். தாமரைப்பு வடிவிலில் அமைக்கப்பட்ட பளிங்கு மண்டபம், அதனைப் பெரிய பிரார்த்தனை மண்டபமாகவும் பாவிக்கிறார்கள். இதன் பின்னர் நாம் இந்திராகாந்தி வாழ்ந்த வீட்டினையும், சுடப்பட்ட இடத்தையும் பார்த்தோம். காந்தி சமாதியையும் - அங்கு அணையாமல் எரிந்து கொண்டிருக்கும் தீபத்தையும் ராஜீவ் காந்தி சமாதியையும் பார்த்தோம்.

காலம்: 09.08.2008 சனி - பகற்பொழுது

இடம்: புது டில்லி

காலையிலிருந்து பகல் 11.45 வரை அவரவர் விரும்பிய பொருட்களை விரும்பிய இடங்களில் வாங்கிக் கொண்டார்கள். பின்னர், பல ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கொண்ட பல பல்கலைக்கழகங்கள்

ஒன்றிணைந்த வளாகத்தை வாகனத்தில் அமர்ந்தபடியே சுற்றிப் பார்த்தோம். இடையே வாகனத்தை நிறுத்தி, அந்த வளாகத்தினுள்ளே அமைந்திருந்த விஸ்வநாதர் கோயிலையும் தரிசித்தோம். இரவு 10.40க்கு எமது வட இந்திய யாத்திரை நிறைவடைந்து மீண்டும் சென்னை நோக்கி ரயிலில் எமது பயணம் தொடர்ந்தது.

காலம்: 10.08.2008 - ஞாயிறு

இடம்: புகையிரதத்தில்

டெல்லியிலிருந்து முதல் நாள் இரவு 10.40க்கு ஆரம்பித்த எமது நீண்ட தூர ரயில் பயணம், நாள் முழுவதும் இரவு பகலாகத் தொடர்ந்து, 12.08.2008 காலை 9.00 மணிக்கு சென்னை வந்தடைந்தது.

காலம்: 12.08.2008 செவ்வாய் - காலை 9.00 மணி

இடம்: சென்னை

காலை 9மணிக்கு நாம் சென்னை வந்தடைந்து, பிரயாண முகவரால் ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்திருந்தபடி எழும்பூர் விடுதி யொன்றில் தங்கியிருந்தோம். அவ்வேளை, எமது ஆச்சிரமத்தின் பேரவை உறுப்பினராகவும், அந்தக் காலப்பகுதியில் சென்னையில் வசித்து வந்தவருமான திரு செ. நடராசா (ஓய்வுபெற்ற தபால்திபர்-வளலாய்) அவர்கள் எமது விடுதிக்கு வந்திருந்தார். அவருடன் எமது பிரயாண அனுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டதில் நேரம் போனதே தெரியவில்லை. காசியாத்திரை வேளையில் நாம் எடுத்து வந்த கங்கா தீர்த்தமும்- கங்கை மண்ணும் நமது யாத்திரையின் அடுத்த பணியை நினைவுபடுத்தியபடியே இருந்தது. அதனால் அன்றிரவே ரயிலில் இராமேஸ்வரம் நோக்கி நாம் இருவரும் பயணித்தோம்.

காலம்: 13.08.2008 புதன்

இடம்: இராமேஸ்வரம்

அதிகாலைப் பொழுதினில் இராமேஸ்வரம் வந்து சேர்ந்தோம். கடலில் நீராடிய வேளை நாம் பக்குவமாகக் கொண்டு வந்த கங்கை மண்ணைக் கடலில் கரைத்து நேர்த்தியினை நிறைவு செய்தோம். அப்படியே ஈர ஆடையுடன் கோயிலின் உள்ளே உள்ள 21 தீர்த்தக் கிணறுகளிலும் தீர்த்தமாடிய பின்னர் நாம் எமது கைப்பையில்

கவனமாகக் கொண்டு வந்திருந்த கங்கை நீரை அர்ச்சகரிடம் கொடுக்க, அவர் லிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் செய்த காட்சியினைக் கண்குளிரக் கண்டு மெய்மறந்து நின்றோம். 10.07.2008இல் செல்வச் சந்நிதி வேலவனை வேண்டுதல் செய்து ஆரம்பமாகிய எமது வட இந்திய யாத்திரை, இராமேஸ்வரம் இராமநாத சுவாமியின் திருமுன்னே நிறைவு பெற்றமைகண்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருக நின்றோம்.

காலம்: 13- 14.08.2008 புதன்- வியாழன்

இடம்: இராமேஸ்வரம்

இந்த இரு நாட்களும் எம்மோடு இணைந்திருந்த யாத்திரைக் குழுவினர், தமிழகத்து ஆலயங்கள் சிலவற்றைத் தரிசித்துத் திரும்பினார்கள். யான் ஏற்கனவே இருமுறை தென்னிந்தியத் தலயாத்திரை சென்று வந்தமையினால் அவர்களோடு கலந்து செல்லவில்லை. அவர்கள் 15.08இல் இராமேஸ்வரம் போவதற்கு ஏற்கனவே திட்டமிட்டிருந்தனர்.

காலம்: 14 - 15.08.2008 வியாழன், வெள்ளி

இடம்: சென்னை

முகவருடனான நமது கொழும்புப் பயண ஒழுங்குகள் இறுதிக்கட்டத்தை எட்டின. அடியேனுக்கும் காத்திருந்த சில கடமைகளுடன் இருநாட்பொழுதும் கழிந்தது.

காலம்: 16.08.2008 சனி காலை 8.30

இடம்: சென்னை விமான நிலையம்

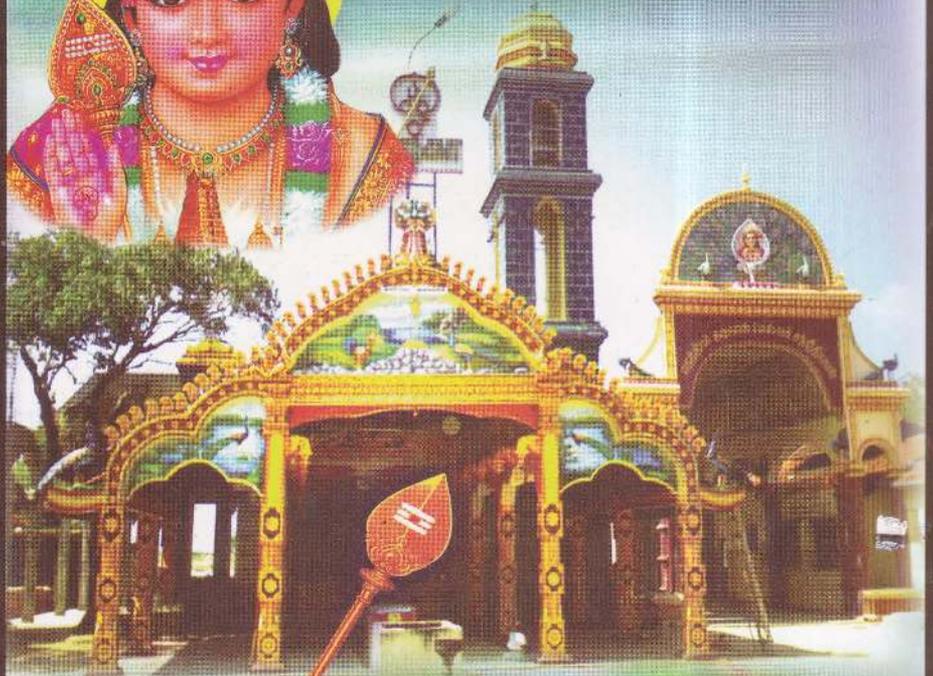
இந்தியன் எயர்லைன்ஸ் விமானத்தின் மூலம் காலை 8.30க்கு ஆரம்பமான விமானப் பயணம் 9.45க்கு நிறைவுபெற்று கொழும்பு கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் வந்தடைந்தோம். பகல் 11 மணிக்கு கொட்டாஞ்சேனையிலுள்ள எமது நண்பரும் பேரவையின் தலைவருமாகிய சி. நாகலிங்கம் அவர்களின் இல்லம் வந்து சேர்ந்தோம்.

காலம்: 18.08.2008 திங்கள் - காலைப் பொழுது

இடம்: கொழும்பு

காலையில் இரத்தமலானையிலிருந்து புறப்பட்ட உள்ளூர் விமானம் சரியான நேரத்துக்கு பலாலி வந்தடைந்தது. எமக்காக காத்திருந்தவர்களுடன் இணைந்து அடியேன் ஆச்சிரமம் வந்து சேர்ந்து முருகன் பாதம் பணிந்து நின்றேன்.

48 | வட இந்திய, ஸ்தல யாத்திரை

அச்சகம்: சந்தியான் ஆச்சிராமம்